

Dolní Morava staví nejdelší visutou lávku světa

Stavbaři v těchto dnech dokončují ve výšce 95 metrů nad údolím visutý most. Jmenuje se Sky Bridge 721 a bude součástí rekreačního

areálu v Dolní Moravě na Orlickoústecku. Měří téměř tři čtvrtě kilometru, a půjde tak o nejdelší most svého druhu na světě. Ochráncům příro-

dy dlouhodobě vadí, že turisté ničí ekosystém u Králíckého Sněžníku. Obec má ale s resortem dohodu a v atrakcích vidí i pozitiva.

Visutý most vzniká poblíž vyhlídkové věže Stezka v oblacích nad údolím Mlýnského potoka a spojí protilehlé hřebeny Slavník a Chlum. Turisté na něj nastoupí v nadmořské výšce 1 125 metrů a vystoupí o deset metrů výš.

Ochráncům přírody se dlouhodobě nelíbí, že nové atrakce lákají do oblasti čím dál více turistů a obec může brzy vypadat jako Špindlerův Mlýn. Části obyvatel, kterých tam nastalo žije jen 418, vadí zvýšený pohyb lidí a neúnosná doprava. Obec proto s investorem našla kompromis, že postaví dvě parkoviště.

Zvýšený pohyb lidí má podle místostarosty Petra Vrzala pro oblast bývalých Sudet také pozitivní dopady.

„Dlouhodobě z horských oblastí odchází lidé. Zemědělství je v obci konec a lidé musí z něčeho žít. Bez atrakcí se dnes, bohužel, nedá dělat cestovní ruch. Ve společnosti je po nich poptávka, běžní lidé a rodiny s dětmi nechtějí chodit po horách s batůžkem, chtějí něco zažít. Resort dává této oblasti nějakou budoucnost a smysl, aby tu lidé zůstávali,“ vysvětluje Petr Vrzal.

Magdaléna Medková

ČTK, 3. 12. 2021

Na vybudování visutého mostu spotřebují 1030 krychlových metrů betonu a 158 tun oceli. Ochráncům přírody však dlouhodobě vadí, že nové atrakce do oblasti Králíckého Sněžníku lákají davy turistů. Bojí se především o ekosystém a chráněnou faunu, která v oblasti žije. Stavba visuté lávky je ale v plánu už několik let a má stavební povolení.

Foto ČTK

Pomoc ve svízelné situaci po zdražení energií

Vážení, v souvislosti s náhlým ukončením dodávek energií od Bohemia Energy a dalších společností, ke kterému došlo napříč celou Českou republikou, bychom Vás rádi za Ministerstvo práce a sociálních věcí (MPSV) seznámili s možnou pomocí ze strany Úřadu práce (ÚP ČR).

Do režimu dodavatelů poslední instance (DPI) se dostalo zhruba 20 % všech domácností. V gesce MPSV je možné pro podporu občanů, kteří se vlivem vysokých záloh a růstu cen energií ocitli v nouzi, využít zejména následujících nástrojů:

- **Mimořádná okamžitá pomoc (MOP):** jedná se o jednorázovou dávku ze systému pomoci v hmotné nouzi; viz informační leták.

- **MOP – vyúčtování DPI:** směřuje zejména na domácnosti, které přešly do standardního režimu (tj. mají již běžnou smlouvu na dodávku energií), při konečném vyúčtování u DPI jim byly vyměřeny nedoplatky a na tyto nedoplatky nemají dostatek vlastních prostředků, případně by je úhrada dostala do stavu hmotné nouze.

- **MOP:** je určena zejména pro osoby, které zaplatily vysoké zálohy a nezbyvá jim dostatek prostředků na zajištění dalších základních potřeb (nájem, zimní oblečení, atd.)

- **Příspěvek na bydlení:** touto dávkou stát pravidelně přispívá na náklady na bydlení, jestliže

30 % (v Praze 35 %) příjmů rodiny nestačí k pokrytí nákladů na bydlení (vztahuje se k nájemnímu a vlastnickému bydlení).

Přestože oblast energetiky nespádá do gesce MPSV ani ÚP ČR, snažíme se občanům zprostředkovat alespoň základní poradenství ohledně jejich situace, kdy čerpáme zejména z informací od Energetického regulačního úřadu. Naprosto klíčové je v tuto chvíli směřovat domácnosti na uzavření standardní smlouvy, tj. co nejrychlejší ukončení režimu DPI. Pro komplexní informaci

uvádíme, že na MPSV připravujeme mimořádné navýšení normativních nákladů na bydlení pro rok 2022 tak, aby umožnily zohlednit růst cen energií. Pravidelnou zákonnou valorizací se toto skokové navýšení cen energií do normativů nepromítne, proto jsme na základě predikce od MPO připravili mimořádnou úpravu ve formě novely zákona o státní sociální podpoře.

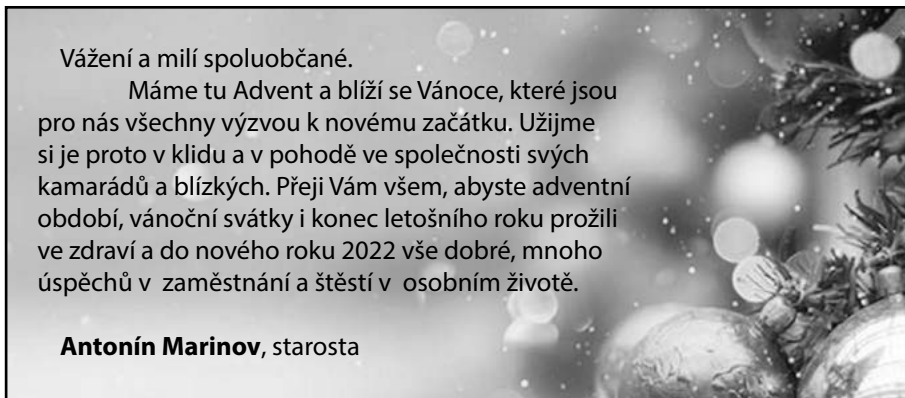
Ing. František Barták

bezpečnostní ředitel vedoucí oddělení bezpečnosti, krizového řízení a řízení rizik

Vážení a milí spoluobčané.

Máme tu Advent a blíží se Vánoce, které jsou pro nás všechny výzvou k novému začátku. Užijme si je proto v klidu a v pohodě ve společnosti svých kamarádů a blízkých. Přejí Vám všem, abyste adventní období, vánoční svátky i konec letošního roku prožili ve zdraví a do nového roku 2022 vše dobré, mnoho úspěchů v zaměstnání a štěstí v osobním životě.

Antonín Marinov, starosta

Kotlíkové dotace v Olomouckém kraji

Olomoucký kraj v současné době připravuje pokračování dotačního programu Kotlíkové dotace v Olomouckém kraji. V rámci tohoto dotačního programu se předpokládá, že občané kraje, resp. vlastníci rodinných, bytových domů (pokud je každý byt vytápěn samostatným zdrojem), případně i trvale obydlených rekreačních objektů na území Olomouckého kraje budou moci požádat o dotaci na výměnu stávajícího kotle na pevná paliva s ručním přikládáním za kotel na pevná paliva spalující výhradně biomasu, tepelné čerpadlo nebo plynový kondenzační kotel.

V této souvislosti je na webu Olomouckého kraje spuštěn příjem žádostí do zásobníku zájemců o kotlíkovou dotaci splňujících podmínku

tzv. NÍZKOPŘÍJMOVÉ DOMÁCNOSTI.

Zájemce o kotlíkovou dotaci **musí být vlastníkem/spoluvlastníkem nemovitosti, ve které dojde k výměně zdroje tepla, má v této nemovitosti trvalý pobyt nebo bydliště a průměrný čistý příjem každého člena domácnosti zájemce v roce 2020 nebyl vyšší než 170 900 Kč.**

Zápisem do zásobníku v podstatě odpadnou komplikace, které se doposud vázaly k podání žádosti o poskytnutí dotace. Rychlost zaevidování žádosti nebude rozhodovat o tom, jestli bude žádost podpořena nebo ne. Ten, kdo svůj úmysl vyměnit nevyhovující kotel na pevná paliva s příspěvkem dotace bude deklarovat zápisem do zásobníku, bude mít jistotu, že na jeho žá-

dost získá Olomoucký kraj finanční prostředky. Pokud po vyhlášení dotačního programu Olomouckým krajem zájemce podá žádost a splní všechny podmínky, bude jeho žádost podpořena. Vyplnění formuláře k zásobníku občany nezavazuje k následnému podání žádosti o kotlíkovou dotaci v roce 2022.

Příjem žádostí do zásobníku zájemců o kotlíkovou dotaci bud probíhat minimálně do dubna 2022.

Bližší informace k nastavení kotlíkových dotací v roce 2022 naleznete na www.olkraj.cz/kotlikovedotace

V případě dotazů se můžete obrátit na Ing. Stanislavu Palovou, vedoucí oddělení administrace kotlíkových dotací, tel.: 585 508 233, email: s.palova@olkraj.cz

Současné je možné dotazy k tomuto tématu zasílat na kotlikovedotace@olkraj.cz

Ing. Zdeňka Dvořáková Kocourková

Radní Olomouckého kraje

pro investice, evropské projekty, transparentci, IT a Smart region

Poděkování

Rád bych využil této příležitosti, abych poděkovat všem, kteří svou prací, pílí a přístupem přispěli k rozvoji a zlepšení života v obci. Také všem spolkům a organizacím, které se v obci věnují kulturní a sportovní činnosti. Práci těchto lidí si velice vážím, protože vše dělají nezištně, na úkor svého volného času.

Antonín Marinov, starosta

Mikuláš navštívil i Podlesí

Stejně jako každý rok 5. prosince nás na Podlesí navštívil Mikuláš s andělem a čerty. Děti se samozřejmě dušovaly, že celý rok byly hodné, a že i další rok hodné zůstanou, avšak každý občas trochu zazlobí a vševědoucí Mikuláš ví o každém hříchu. Ty menší se dají napravit příslibem dobrého chování, lepšího prospěchu ve škole či pomáháním doma. Nad těmi většími prohřešky už mají dohled samozřejmě čerti, kteří přeci jen mohou onoho zlobila odnést k sobě do pekla.

Nakonec si však odnést nikoho nemuseli, i když někde to bylo už opravdu o fous. Děti měly hezky naučené říkanky, básničky či písničky. Každého čekala sladká odměna od andělíčka a pro zlobivé navíc brambora na památku na čerta.

Jan Krejčí

Tříkrálová sbírka

Tříkrálová sbírka bude v šumperském děkanátu probíhat od 1. do 16. ledna 2022.

V naší obci ovšem neproběhne klasické kolebování dům od domu, jak jste byli zvyklí, ale stejně jako loni budete moci přispět online kolebou, která potrvá až do 30. dubna 2022. Bližší informace budou zveřejněny na webových stránkách www.sumperk.charita.cz

MÁTE NEVYHOVUJÍCÍ KOTEL S RUČNÍM PŘIKLÁDÁNÍM?

OLOMOUCKÝ KRAJ

spouští zápis do

ZÁSOBNÍKU ZÁJEMCŮ O KOTLÍKOVOU DOTACI

splňujících podmínku tzv. NÍZKOPŘÍJMOVÉ DOMÁCNOSTI

Zájemce o kotlíkovou dotaci musí být vlastníkem/spoluvlastníkem nemovitosti, ve které dojde k výměně zdroje tepla, má v této nemovitosti trvalý pobyt nebo bydliště a průměrný čistý příjem každého člena domácnosti zájemce v roce 2020 nebyl vyšší než 170 900 Kč.

ZÁPIS DO ZÁSOBNÍKU PROVEDETE VYPLNĚNÍM KRÁTKÉHO FORMULÁŘE

Formulář je dostupný online
www.olkraj.cz/kotlikovedotace

Vyplnění mohou provést i pracovníci oddělení administrace kotlíkových dotací

Ing. Stanislava Palová	585 508 233	s.palova@olkraj.cz
Ing. Hana Bezděková, DiS.	585 508 393	h.bezdekova@olkraj.cz
Ing. Martin Černocký	585 508 342	m.cernocky@olkraj.cz
Mgr. Michal Ďurica	585 508 697	m.durica@olkraj.cz
Ing. Aneta Havlíčková	585 508 382	a.havlickova@olkraj.cz
Ing. Zuzana Klemšová	585 508 441	z.klemsova@olkraj.cz
Zdenka Valentová, DiS.	585 508 439	z.valentova@olkraj.cz
Ing. Vladimíra Vráželová	585 508 447	v.vrazelova@olkraj.cz

Zápis do zásobníku lze provádět průběžně.

Vyplnění formuláře k zásobníku Vás nezavazuje k následnému podání žádosti o kotlíkovou dotaci v roce 2022. Bližší informace k nastavení kotlíkových dotací v roce 2022 naleznete na www.olkraj.cz/kotlikovedotace.

Lidé mají jedinečnou šanci, jak se zbavit dluhů. Příležitost, která se již nebude opakovat

Již za pár dnů startuje tzv. milostivé léto. Akce vyhlášená státem dává dlužníkům možnost zbavit se vysokých exekučních poplatků, sankcí a úroků, o které se jim navýšil původní dluh. Stačí, když zaplatí původní dluh a malý poplatek. Čas je ale jenom do 28. ledna.

Letošního 28. října odstartovalo takzvané milostivé léto. Během něj mohou lidé snadněji ukončit stovky tisíc exekucí, které v minulosti vznikly z veřejnoprávních dluhů. Nesplacené závazky, které mezitím mnohdy narostly na několikánásobky původního dluhu, půjde vymazat během tří měsíců za zvýhodněných podmínek.

Milostivé léto je součástí schváleného balíku exekučních změn a má pomoci smazat nezvladatelné dluhy z minulosti. Podle navrhovatele, lidoveckého poslance Marka Výborného, může reálně pomoci až čtvrt milionu lidí. „Toto tříměsíční období může být výhodné pro dlužníky, kteří mají reálný zájem své dluhy splatit a exekuce se zbavit, ale problémem je pro ně drahé příslušenství, které mnohdy činí až několikánásobek původního dluhu. Pro města a obce a další věřitele navíc vzniká šance na to, že bude původní dluh splacen a dostanou zpět své dlužné peníze, což by se u řady dlužníků za standardní situace nikdy nestalo,“ uvedl Výborný.

Jaké jsou podmínky a co je potřeba udělat? Kdo do 28. ledna 2022 zaplatí zbývající jistinu (původní dluh) a k tomu přidá 907,50 Kč jako náklady (750 Kč + DPH), ten exekuci ukončí. Týká se to dluhů, které mají lidé vůči veřejné správě, a to včetně institucí s jakýmkoli státním podílem nebo třeba podniků s účastí města. Konkrétně jde třeba o dluhy za dopravními podniky, zdravotními pojišťovnami nebo třeba i za energetickou společnost ČEZ.

Milostivé léto se však nevztahuje na veškeré dluhy vůči státu bez výjimky. Těmito výjimkami jsou peněžité tresty nebo jiné majetkové sankce uložené v průběhu trestního řízení, náhrada škody při úmyslném porušení právní povinnosti, dluhy na výživném ze zákona a náhrada škody na zdraví. Výjimečnost těchto finančních plnění odůvodňuje jejich vyjmutí z působnosti novely, neboť se jedná buď o plnění ryze sankčního charakteru, nebo se jedná o plnění, jejichž společenská důležitost je vyšší než prostá úhrada pohledávky za dlužníkem.

V případě, že dlužník tohoto institutu chce využít, jedinou jeho povinností je uhradit předmětnou částku buď na účet soudního exekutora, nebo na účet oprávněného dle podmínek nastavených při nařízení exekuce. Soudní exekutor následně exekuci zastaví, a to i bez souhlasu oprávněného či návrhu povinného.

Zákon o milostivém létu zřejmě bude muset projít novelou. Nepamatuje totiž na klienty Všeobecné zdravotní pojišťovny (VZP). Podle zástupců pojišťovny není jasné, zda má dlužník uhradit i penále, nebo zda stačí uhradit jistinu a odměnu exekutorovi a zbytek dluhu bude odpuštěn. VZP proto bude apelovat na exekutory, aby jí dlužníci mohli splatit jen jistinu a od penále se upustilo, řekl ředitel pojišťovny Zdeněk Kabátek. Poslanci jsou připraveni případně zákon novelizovat, aby explicitně definovali, co je třeba uhradit.

„Zákon o Milostivém létu bohužel neřeší problémy našich klientů, což máme potvrzeno i konzultací s ministerstvem zdravotnictví. O výklad naplňující záměr zákona, tedy oddlužení občanů, jsme proto požádali Ministerstvo

spravedlnosti ČR jako ústřední orgán státní správy, který provádí státní dohled nad exekuční činností,“ doplnil Kabátek. Ministerstvo spravedlnosti se prozatím k věci nevyjádřilo.

Zdroj: zpravy.magazinplus.cz

Výzva Rady Olomouckého kraje

Vážení spoluobčané,
už téměř dva roky se potýkáme s epidemií covid-19 a situace se nevyvíjí vůbec dobře. Je třeba si přiznat, že na negativním vývoji se podílí neúplně ideální proočkovanosť obyvatelstva a také nedodržování základních protiepidemických opatření částí občanů.

Chceme-li Vánoce strávit v klidu a pohodě, bez lockdownů, zavřených škol a kolabujících nemocnic, musíme jednat s větší naléhavostí. Jedinou známou cestou je očkování, které prokazatelně snižuje riziko infekce a přenosu nákazy, ale hlavně těžkého průběhu covid-19. Kdo očko-

vání odmítá nebo ho ze zdravotních důvodů podstoupit nemůže, měl by o to více dbát nařízených protiepidemických opatření a vyhýbat se místům s větší koncentrací lidí.

Nedopustíme, aby rozdílné názory na řešení epidemie covid-19 naši společnost ještě více oslabily, abychom se rozdělili na očkované a neočkované, rizikové a méně rizikové skupiny. Je totiž nejvyšší čas na to, abychom všichni drželi při sobě. Bez kolektivní odpovědnosti nedosáhneme ani kolektivní imunity.

S přáním a vírou v pevné zdraví

Rada Olomouckého kraje

MIMOŘÁDNÁ OKAMŽITÁ POMOC

POMOC LIDEM S ENERGIEMI

1 MOP DPI VYÚČTOVÁNÍ

Kdo o ni může požádat?
Kdokoliv, kdo se kvůli problémům s krachem Bohemia Energy dostal do finanční tísně a chybí mu peníze na zaplacení nedoplatku po vyúčtování u dodavatele poslední instance. Nepřihlíží se k úsporám ve výši dvojnásobku životního minima a dvojnásobku nákladů na bydlení.

Na co může být MOP poskytnuta?
MOP může být poskytnuta na nedoplatek vyúčtování od DPI. Tato upravená MOP je časově limitovaná, do konce roku musíte přejít od DPI ke běžnému dodavateli a nechat si od DPI zaslat vyúčtování.

**MINISTERSTVO PRÁCE
A SOCIÁLNÍCH VĚCÍ**

Úřad práce ČR

2 ZÁSADKÁ MOP

Kdo o ni může požádat?
Ten, kdo už zaplatil vysoké zálohy a kvůli tomu mu nezbyly peníze na životně důležité potřeby (např. nájem).

Na co může být MOP poskytnuta?
Na výdaje, na které již nezbylo – například na doplacení nájmu, případně pořízení zimního oblečení.

Kde požádat?
Na vaší pobočce Úřadu práce. Žádost a přílohy lze podat osobně, zaslat poštou nebo datovou schránkou.

www.uradprace.cz

Podvodník získá vaši důvěru a pak vás okrade

Policisté denně informují o internetových podvodech různého druhu, protože to je fenomén dnešní doby. Anonymitu na internetu využívají podvodníci ze všech míst světa s cílem oslovit potenciální oběti a následně je okrást o jejich mnohdy celoživotní úspory. Pachatelé těchto podvodů se neštítí své oběti pouze okrást, ale v některých případech působí psychosociálním aspektem. Snaží se u oběti vyvolat důvěru, získat významný profit a také využít časovou tíseň. Většina obětí internetových podvodů zpočátku ani netuší, že se je někdo snaží podvést. Často svůj životní omyl zjistí v momentě, kdy se jim zablokuje počítač, dojde k neoprávněnému čerpání finančních prostředků z účtu, nebo ve chvíli, kdy čekajíc na letišti s květinou v ruce se svůj vysněný protějšek v podobě vojenského generála nebo atraktivní modelky, prostě nedočkají.

Podvodníci jsou si vědomi, že má smysl se neustále pokoušet potenciální oběti kontaktovat, protože mnozí uživatelé veřejných sítí jsou neopatrní při svém počínání s mobilním telefonem, počítačem, tablety a podobnými zařízeními. Nikdo si nechce připustit, že zrovna on by se mohl nechat podvést. Pod rouškou všech nástrah se pak uživatelé těchto zařízení snaží na veřejných sítích koupit extra levné zboží, navázat kontakt s neznámými protějšky za účelem vztahu, rozmnožit vysněný kapitál pokud možno v bitcoiních. Nebo si snad myslí, že je obvyklé vyhrát v zahraniční loterii řádově stovky tisíc amerických dolarů, aniž byste se do takové loterie dobrovolně přihlásili?

Podvodná jednání tohoto charakteru se nevyhýbají ani policistům z oddělení hospodářské kriminality v Šumperku. Jedna z obětí internetového podvodu uvěřila podvodníkovi, který se však vydával za její kamarádka. V aplikaci Messenger na sociální síti Facebook svou oběť požádal o její telefonní číslo pod záminkou soutěže o večeri. Po sdělení telefonního čísla následovala další zpráva, že právě toto telefonní číslo vyhrálo v soutěži několik set amerických dolarů. Bohužel v tomto momentě většina poškozených podlehně euforii z výhry a podvodníkům sdělí údaje a až následně zjistí, že udělali velkou chybu. Toto se stalo i v tomto případě, kdy podvodník žádal poslat oboustrannou kopii platební karty, aby na ni mohla být připsána slibovaná výhra. Bohužel podvodník měl svůj scénář tak dobře promyšlený, že když bylo z platební karty odčerpáno několik plateb v řádu tisíců korun, tak své oběti vysvětlil tyto platby jako zálohy na reklamu, které však následně vrátí. Proto oklamaná žena všechny platby potvrdila v internetovém bankovníctví. Až posléze poškozená zjistila, že vykutálený lapka navíc prolomil její přihlašovací heslo do facebookového profilu a emailové schránky.

Podobný případ prověřují také policisté obvodního oddělení v Šumperku, kdy s další smyšlenou legendou podvodník komunikoval v listopadu letošního roku se svou obětí prostřednictvím facebookového účtu a přes komunikační aplikaci Hangouts. Nikdy jste o této aplikaci neslyšeli? Hangouts je mobilní aplikace, která sdružuje textový chat a videohovory. Podvodník nabádal uživatele pod záminkou vyzvednutí balíčku s penězi a prostřednictvím smyšlené přepravní společnosti, aby na účet této společnosti poslal několik desítek tisíc korun. Toto však podvodníkovi nestačilo

a chtěl víc a víc. Pod smyšlenou legendou chtěl uhradit od své oběti letenky z Jemenu do České republiky, protože nedisponuje finančními prostředky. Když ani tuto bajku oběť neprokoukla, poslala mu další desetitisíce korun. Podvodník však vytyčil, že oběť jeho legendám věří, a proto z ní do třetice vylákal vkladem na účet u společnosti Western Union další desetitisíce korun, kdy jako záminku uvedl, že se chce dostat z Jemenu do České republiky. Poté sice od své oběti žádal další peníze, ale tato již prokoukla podvodníkův úmysl ji okrádat. Touto hrou na kočku a myš přišla poškozená o více jak sto tisíc korun.

Taktéž zabřežští policisté se zabývají internetovým podvodem, který se odehrál na přelomu měsíce října a listopadu letošního roku. I zde se podvodník vydával za fiktivní slečnu přes internetovou seznamku. Po vzájemné emailové komunikaci a navázání kontaktu se sličnou děvou z východoevropské země tato v poškozeném vzbudila takový zájem, že jí zaplatil několik desítek tisíc korun na úhradu cesty do České republiky. Nicméně poškozenému zbyly jen oči pro pláč a vysněného protějšku se nedočkal. V nadcházejícím adventním čase mu budou jistě lehcí pozbyté peníze chybět na vánoční dárky.

Tyto případy jsou jen střípkem z dalších případů internetových podvodů, mezi které patří legendy o:

- **zálohových poplatcích** - oběť je vyzvána k uhrazení peněz za účelem zaplacení poplatku za produkt nebo službu,
- **zaměstnání** - oběť je vyzvána k uhrazení peněz v souvislosti s pracovní příležitostí,
- **prarodiče** - oběť je vyzvána k uhrazení peněz příteli nebo příbuznému v nouzové situaci,
- **nákup na internetu** - výzva k platbě za produkt nebo službu, zboží v aukci nebo online službu.

Nově jsou aktuální také **podvody spojené s dodavateli energií**, ať už plynu či elektrické energie.

- Zabezpečit svůj počítač nebo mobilní telefon antivirovým programem.

- Odstranit veškeré nežádoucí aplikace.

- Nevěřit nikomu, kdo vám bezdůvodně nabízí peníze, výhry v loteriích, bezdůvodně levné zboží.

- Nikdy neplatte neznámým lidem za zboží předem.

- Na internetové nákupy používejte jen důvěryhodné stránky.

- Nevěřte nikomu z virtuálního prostředí, koho jste nikdy neviděli, že se chce s vámi seznámit a nikdy těmto cizím osobám neposílejte peníze.

- Ověřujte si volně dostupné informace k osobám a firmám, kterým chcete poslat svoje peníze a využívejte recenze a zkušenosti od ostatních uživatelů.

- Nikomu nesdělujte své přihlašovací údaje do sociálních sítí, údaje k vaší platební kartě a přihlašovací údaje do internetového bankovníctví.

- Mějte na paměti, že banky nikdy nevolají zákazníků s dotazem na jejich přístupové údaje do internetového bankovníctví.

- V případě, že si nejste jistí, zda jste se nestali obětí podvodu, konzultujte nastalou situaci s někým v rodině nebo s odborníky, než pošlete vaše peníze na cizí účet.

- Nesdílejte s nikým vaše intimní fotografie, které byt později zneužity k vašemu vydírání.

Poslední radou je to nejdůležitější. Ve všech případech používat zdravý rozum!

V případě, že jste se stali obětí internetového podvodu, tak je postup následující:

- Ukončete veškerou komunikaci a hlavně už žádné další peníze nikam neposílejte.

- Oznamte skutečnost bance a zablokujte si platební kartu.

- Podejte trestní oznámení na policii.

- Zálohujte si veškerou komunikaci s podvodníkem.

nprap. Mgr. Jílek Ladislav
preventista
Policie ČR, Šumperk

Jak se chránit na internetu:

Obezřetnost v předvánočním období se vyplátí

Nastal čas adventu a s ním spojené přípravy na vánoční svátky. Lidé v těchto dnech více než kdy jindy nakupují přes internet, hledají inspiraci na dárky a snaží se výhodně nakoupit. Obliba tohoto způsobu nakupování je pochopitelná, zvláště v období, kterým právě procházíme. Bohužel online prostředí mnohdy představuje i živnou půdu pro různé podvodníky, a tak bychom si měli dobře rozmyslet, komu a za jakých okolností pošleme své peníze.

Pokud se však budeme řídit základními pravidly nutnými k bezpečnému nakupování na internetu, je možné rizika minimalizovat. Jakých ukazatelů bychom si tedy měli všimnout?

E-shopy:

Vždy ověřujte věrohodnost internetového prodejce. Využit k tomu lze webové stránky upozorňující na rizikové e-shopy (www.coi.cz) a s opatrností také recenze ostatních nakupujících. Hvězdičky v hodnocení však automaticky nemusí znamenat spolehlivost e-shopu. Stává se, že i podvodníci první objednávky uspokojí, aby vytvořili důvěru e-shopu. I podvodné online obchody tak zpočátku mohou mít kladných hodnocení.

Ověřujte také povinně zveřejňované údaje např. v obchodním rejstříku. V pořádku není, pokud chybí (nebo jsou neúplné) kontaktní informace či obchodní podmínky.

Varující může být podezřelá nízká cena produktu, nízká jazyková úroveň e-shopu, doménové jméno z jiného oboru nebo využívání fotografií jiných legálních obchodů.

Při prvním nákupu na neznámém e-shopu platte raději na dobírku.

Chraňte před zneužitím své přístupové údaje. Pro různé přístupové účty používejte odlišná hesla. Hesla se snažte pravidelně obměňovat a nikomu je nesdělujte.

Buďte obezřetní při online platbách. Všimněte si, zda přenos dat probíhá na zabezpečených protokolech (<https>, <https://>, <https://>). Vždy ověřte, zda vás webové stránky navádějí na bezpečnou platební bránu nebo zda je pro platbu využíváno aktivní zabezpečení 3D Secure.

Jak se bránit?

Zvažte možnost pojištění internetových rizik pro případ, že byste se při svých příštích online nákupech nebo jiných činnostech v internetovém prostředí stali obětí trestné činnosti.

Pokud jste se stali při online nákupech obětí podvodu, řešte věc s Policií České republiky. Škody způsobené jedním pachatelem se v těchto případech sčítají a je možné, že podvodníka, který vás připravil o peníze, mají policisté již v hledáčku.

Nákupy v kamenných obchodech

Na pozoru bychom se však měli mít i při běžných nákupech v obchodech a v místech s větší koncentrací osob. Zatímco my věnujeme pozornost například výběru zboží, věnuje lapka pozornost volbě vhodného okamžiku nás okrást.

Abyste předešli různým nepříjemnostem, mějte na paměti následující rady:

- Nenoste u sebe větší obnos peněz v hotovosti. Tomu se lze snadno vyhnout například používáním platební karty. V takovém případě ale nemějte PIN přímo u karty. Pokud však musíte,

nebo chcete nosit větší částky peněz, je vhodné je nosit odděleně, nejlépe v zapínací kapse uvnitř oděvu.

- Nenoste cenné věci pohromadě v jedné tašce, či peněžence (peníze, doklady, klíče, telefon apod.).

- Při nakupování neodkládejte své osobní věci do vozíku. Stačí chvilkové zaujetí zbožím a zloděj se o vaši tašku už postará. Typickým příkladem je oddělení pečiva, ovoce a zeleniny, kde si zboží vybíráme delší dobu a zpravidla i poodejeme od nákupního vozíku.

- Ve vozidle na parkovišti nenechávejte viditelně odložené žádné věci. I bezcenná věc může pachatele přilákat.

- Je-li to technicky možné, mějte při nakládání nákupu do zavazadlového prostoru vozidla ostatní dveře do vozidla zamčené.

Na parkovištích si všimněte pohybu podezřelých osob a případně věc oznamte na linku 158.

- Nenakupujte zboží od různých prodejců, kteří vás osloví například na parkovišti před obchodním domem. Za rádobu nízkou cenu vám rádi prodají nějakou maketu nebo věc bez hodnoty.

Vzhledem k tomu, že v předvánočním období zpravidla přibývá případů krádeží, posilujeme každoročně v místech nákupních center, přílehlých parkovištích a míst s větší koncentrací osob hlídkovou činnost. Zároveň se snažíme působit preventivně, upozorňovat nakupující na zjištěné nedostatky a připomínat, že obezřetnost se rozhodně vyplátí.

V rámci Olomouckého kraje evidujeme od počátku letošního roku 118 případů kapesních krádeží, za celý loňský rok to bylo 133 případů. Nezanedbatelný je i počet případů vloupání do motorových vozidel. Od počátku letošního roku nám bylo oznámeno 113 takovýchto případů. Ve většině z nich pozornost pachatelů upoutaly cenné věci ponechané viditelně ve vozidlech. Evidujeme však dalších 61 případů krádeží věcí z nezajištěného či neuzamčeného vozidla. Jsou to ty případy, kdy si jejich majitel „jen na chvíli“ někam odběhne.

nprap. Mgr. Ladislav Jílek
preventista
Policie ČR Šumperk

Chraňte si svůj majetek

S nadcházejícím zimním obdobím hrozí zvýšené riziko vloupání do rekreačních chat a chalup, ale také do „zazimovaných“ zahrádkářských kolonií. V posledních dnech jsme zaznamenali hned několik krádeží vloupáním do rekreačních objektů, a to napříč celým krajem. Například hanušovičtí policisté se zabývají vloupáním do zahradní chatky šestapadesátileté majitelky v Jindřichově na Šumpersku. Prozatím neznámý pachatel pravděpodobně v noci na 31. října vypáčil uzamčené vstupní dveře chatky a její majitelku připravil o ponorné čerpadlo a aku-vrtačku.

Pachatelé krádeží vloupáním si vybírají především odlehle, nedostatečně zabezpečené objekty, které jsou ale zároveň snadno přístupné. Objekty si často předem natipují a na místě se snaží setrvat co nejkratší dobu.

Před ukončením sezóny je důležité si celý objekt řádně zajistit a z chaty odvézt vše, co by mohl zloděj odcizit. Taktéž není dobré v okolí chat a chalup nechávat volně přístupné nářadí, nebo třeba žebřík, pomocí kterého by se mohl zloděj dostat do objektu, a my bychom mu tímto usnadnili přístup.

Policie dále doporučuje mít objekt pojištěn nejen proti násilnému vniknutí a krádežím, ale také proti požáru. V mnoha případech pachatel využije zázemí jen k přespaní, nebo hledá něco k snědku. Při jeho pobytu může dojít k zahoření objektu od nedopalku cigarety nebo svíčky. Jeden takový „nezvaný host“ se na sklonku října ubytoval bez vědomí majitele v rekreační chalupě ve Vysokých Žibřidovicích na Hanušovicku. V kamnech si zatopil bukovým dřevem, vypil několik piv a dvě lahve vína. Nakonec se mu hodil i ubrus a koberec a zmizely i tři dřevěné židle.

V případě zjištění vloupání doporučujeme z důvodu osobní bezpečnosti do objektu nevstupovat, ale ihned informovat policisty na linku 158. Pro policii je důležité včasné oznámení a nezhodnocení případných stop.

Policisté provádějí průběžné kontroly zájmových lokalit v rámci běžného výkonu služby. Dále provádějí cílená bezpečnostní opatření se zaměřením na chatové oblasti. Jedna z takových akcí proběhla koncem října na Velkolosinsku. Policisté při ní zkontrolovali pět chatových oblastí a tentokrát nezjistili žádné narušení.

V rámci Olomouckého kraje evidujeme v období od začátku letošního roku do konce měsíce října celkem 38 případů krádeží vloupáním do víkendových chat a 318 případů vloupání do ostatních objektů, jako jsou různé přístavky, garáže a zahradní chatky. V porovnání se stejným obdobím roku 2020 je to u krádeží vloupáním o dva případy méně a u případů vloupání do ostatních objektů je to o osmdesát dva případů méně.

Závěrem bychom chtěli majitele nemovitostí, kteří mají zájem dobře zabezpečit svůj majetek, upozornit na možnost využití mobilní aplikace s názvem „**Zabezpečte se!**“, dostupné v App Store i v Google Play, která navíc nabízí také přehled certifikovaných odborníků v regionech.

*Krajské ředitelství
Policie ČR Olomouckého kraje
Oddělení tisku a prevence Šumperk*

Co to byl Antasák a kdo byli Antasáci?

Jestli si ještě vzpomenete, v úvodníku úplně první Devítky jsme se zmínili o tom, že chceme navázat, mimo jiných, i na vojtiškovský Antasák. Za celou dobu existence našeho zpravodaje jsme však ani jednou nenapsali o tom, co to podivné slovo vlastně znamená a co se za ním skrývá. Tak tedy:

Bylo to někdy koncem léta 1981, kdy se mezi dětmi na Vojtiškově rozkřiklo, že se jim obec, přesněji řečeno Místní národní výbor Malá Morava, chystá dát k užívání klubovnu. Někdo to přibarvil dokonce tím, že by to měl být sál bývalé hospody u školy. Nedalo nám to, a tak se ti nejodvážnější z nás zašli zeptat nejpovolnějších - na MNV.

O ničem takovém tam ale nikdo neslyšel a podle předsedy by ani hospoda nepřicházela v úvahu. Snad garzonka v přízemí bytovky čp. 77, ale tam je strašně vlhko, bylo by to potřeba nejprve odvodnit. S touto povzbudivou zprávou jsme se vraceli do Vojtiškova. Snad hned druhý den jsme spunktovali brigádu a prohloubili příkop, který od západní stěny bytovky odváděl vodu. A? Za pár dní se do odvlhčené garzonky nastěhoval nový živočichář.

Ale ani tohle velké zklamání nás neodradilo

a my, vojtiškovští adolescenti, jsme si svůj klub stejně založili. Bylo to v sobotu 20. listopadu 1981 ve vyklizené kočárkárně, hned vedle bytu Ščamburových. Bylo nás jedenáct, sedm kluků a čtyři holky. A aby jméno našeho klubu znělo světově, pojmenovali jsme ho jako nějaký klub NHL „Vojtiškov Ants“. To „Ants“ jsou v angličtině „mravenci“. Lidem to ale nějak nešlo ze rtu, a tak nás překřtili na Antasáky.

Po nezbytném rozdělení funkcí, jsme se pustili do organizací celé řady akcí - zimního sjezdu na igelitových pytlích pod Sedlačikovým lesem, sánkařských závodů po zkratce, napříč serpentinami, do ozvučeného promítání ruského diafilmu Sindibád mořeplavec, u nějž jsme se s Dušanem Ščamburou nad kotoučkem hrozně nařehtali, po závody na kárách, mistrovství

v badmintonu, fotbalové utkání s místními chalupáři a mnoha dalších malých i větších podniků. Dva velké sběry železného šrotu nám na to vše nasbíraly tři a půl tisíce Kčs!

Všechno jsme to chtěli nějak zaznamenat, pochlubit se... A protože sen o klubovně byl tak trochu spojen s kreslenými Rychlými Šípy, vzpomněli jsme si i na jejich oběžník TAM-TAM. Tehdejší redakce jsme se ujali my - Maruška Vircová, Jarmila Kouřilová, Vlasta Juránková, Radomír Ščambura a já, na němž byla i závěrečná grafická úprava.

Dlouho jsme měli jasno o titulní obálce. Musí se podobat západáckému Bravičku a musí tam být náš kostel. Rozdělili jsme si práci, o čem kdo bude psát, u Ščamburů v koupelně, přeměněné na temnou komoru, jsme si na dokumentní fotopapír udělali listy fotografických příloh, na internátě v České Třebové jsem texty prepisoval na psacím stroji. Vše ostatní už bylo dílem pastelek, fixů, lepidla a nůžek. Žádné počítače jsme tehdy neměli, o to větší nápaditost to od nás vyžadovalo.

A zatím co holky psaly o současném Vojtiškově, my s Radkem jsme se vydali na dobrodružnou výpravu do Okresního vlastivědného muzea v Šumperku. Tehdy se nám věnoval pan dr. František Spurný a k opsání nám půjčil pro nás vzrušující čtení o naší vsi v Březinové Vlastivědě moravské. Probudilo to v nás zdravý lokálpatriotismus a myslím, že jsme na Vojtiškov začali být opravdu hrdí.

První číslo našeho oběžníku s názvem Antasák vyšlo 28. července 1982. Vložen do něj byl list s vypsáním trasou, jak si ho mají lidé předávat. Dnes už jsou docela úsměvná upozornění z druhé strany desek: „Nezamasti, neušpiň a nepotrhej! Mysli na to, že oběžník bude čist i někdo po tobě. Podle toho, v jakém stavu jej předáš, uděláš vizitku sám sobě. Antasák není tvůj, ale všech, proto jeho oběh nezdržuj.“

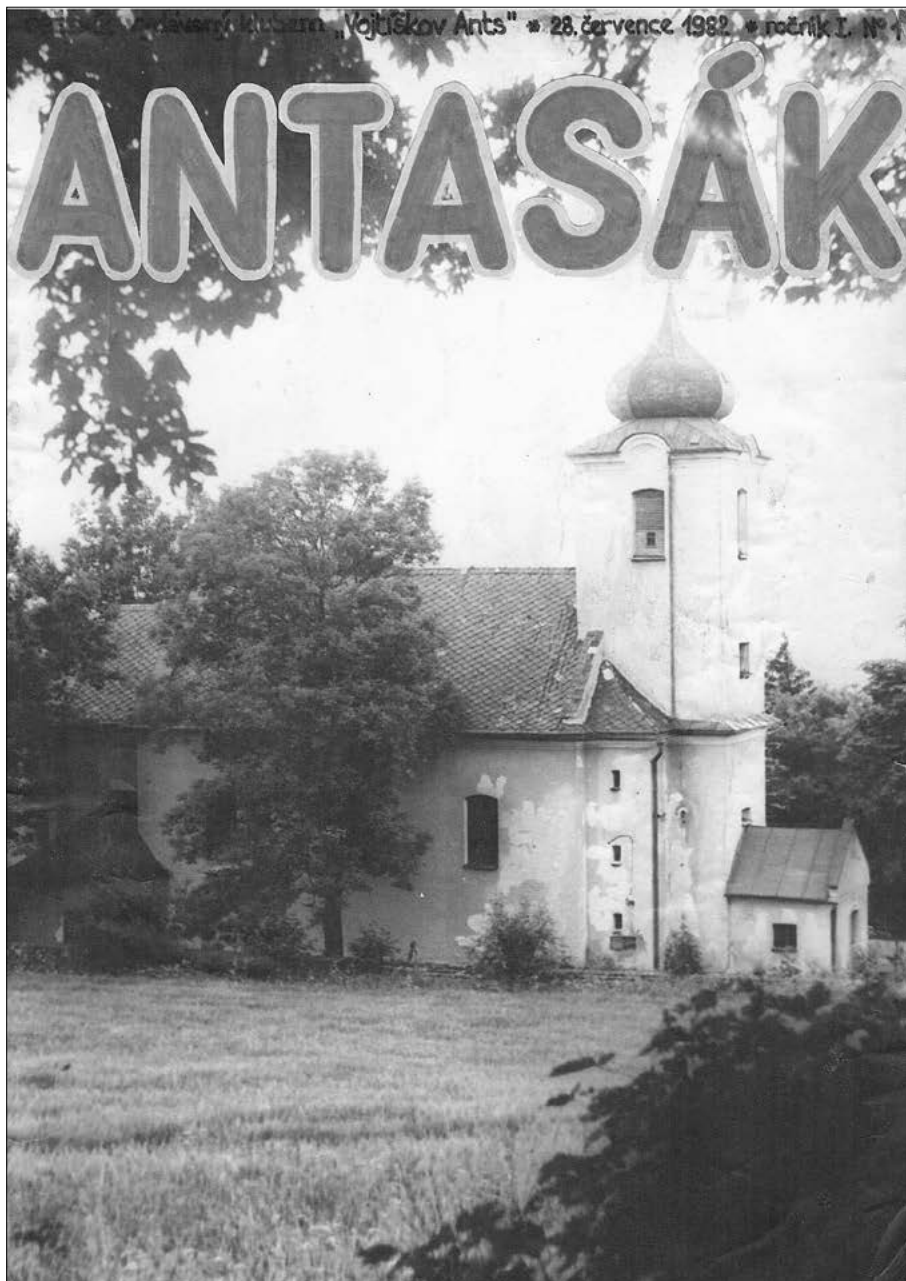
Pak už se akce pořádaly i proto, aby se o nich napsalo do Antasáku. Přeci jen jsme ale tajili i v něm ty naše tajné černé diskotéky v kočárkárně a v bývalé hasičárně, kam se natáhl prodlužovací kabel.

Co naplat, ta klubovna nám přeci jen chyběla čím dál víc. Mít tak střechu nad hlavou...

Nebylo jiné volby. Podřídíme se době a založíme svou základní organizaci Socialistického svazu mládeže, pak už nám přeci jen klubovnu budou muset dát!

Ale na obci už jedna organizace mládeže byla. V prosinci roku 1982 se proto naši zástupci zúčastnili schůze na Malé Moravě, již byli přítomni i dva „soudruzi z okresu“. Tlačili na nás, ať se stane členy střediskové ZO SSM Malá Morava, která klubovnu má. Ale chodit čtyři kilometry tam a čtyři zpět přes kopec? To už jsme znali, když jsme tohle museli zvládat při cestách na hokejové zápasy. A navíc - nás bylo víc než Malomoravských. Tehdy se nás zastal pan Jan Kouřil a my dostali šanci jako „samostatná jednotka“.

A brzy jsme opravdu dostali i klubovnu. Pan Kouřil nám předával klíče od bývalé vojtiškovské školy, kde jsme k dispozici dostali jednu třídu. My však stejně brzy „ovládli“ i zbytek budovy. Na vstupní dveře jsme přitloukli nejen oficiální znak SSM, ale pod něj i hrdou tabulku „ZO SSM Vojtiškov Ants“. Nad vchodem jsme hrdě vyvěsili naši žlutočernou vlajku. Na okrese nás zaregistrovali (bez toho Ants) a 12. ledna 1983 se za přítomnosti předsedy Rady vesnických organizací

Hlavně musela titulní strana vypadat jako Bravičko. První číslo vojtiškovského Antasáku.

OV SSM Jarmarý konala ve škole naše ustavující schůze. Proto už má druhý Antasák, který vyšel 30. ledna 1983, v hlavičce nového vydavatele.

S klubovnou začala úplně nová éra. Pod střechou se dalo najednou dělat věci... Nejdřív jsme se ale dali do pořádného úklidu a plánovali. Lednový Antasák se ještě vracel k letním fotbalům - porážkám s Malou Moravou, ale i vítězstvím nad Vysokou a především nad Vlaským, které tehdy vedl hajný Jura Doležal, a kde jsme divákům prodali 69 vstupenek!

Třetí číslo Antasáku vyšlo téhož roku v září. Přineslo nejen další zajímavosti z historie Vojtíškovy a hlavně jeho školy, ale věnováno bylo především velkému vítězství Rosti Ščambury v 6. ročníku Poháru Vojtíškovy v piškvorkách. Dnes už legendární je vzpomínka na naši divadelní parodii na televizní pořady a slavnou scénku posledního dílu Sandokana. Zahrát divadelní představení byl Radkův nápad a spolu s mým bráchrů Hynkem a Lubošem Grisníkem jsme se ho chytili. Přišla se tehdy podívat snad celá vesnice. Hrály se i další fotbaly, mistrovství Vojtíškovy v badmintonu, v klubovně jsme pořádali kvízy a další sobotní černé diskotéky. S Hynkem a Radkem jsme si nejen zahráli na diskotéce, ale v bývalé škole vybudovali i svazáckou fotokomoru.

Třetí Antasák jsem tehdy nestihl celý dokončit, pomoci mi musela na dálku naše maminka, která jej pak dala do oběhu. Mě totiž čekaly dva roky vojny.

Bohužel během té doby činnost ZO SSM Vojtíškov postupně upadala, ale podstatné bylo, že jsme úplně nezanikli. Po mém návratu z vojny tak bylo na čem stavět. To už v naší škole hospodařil Lakrum Brno a my svou činnost museli přesunout do sálu bývalé hospody a jako klubovnu jsme si mohli upravit bývalou kancelář státního statku. K tomu ale už ani nedošlo. Naše ZO SSM měla přes čtyřicet členů a byla tak nejpočetnější organizací tehdejší Národní fronty na Malé Moravě, která sdružovala všechny místní spolky.

Na schůzi 26. října 1985 jsme přebudovali vedení našeho SSM a pustili se do nové práce. Jednou z největších akcí byl další ročník Poháru Vojtíškovy v piškvorkách, který se odehrál právě v sále hospody. Bohužel, de naši piškvorkaři nepochlapili, a tak putovní alpakový pohár putoval do Bludova. Když listuji čtvrtým Antasákem, který vycházel 14. února 1986, nacházím tu mimo jiné i kompletní opis staniční kroniky nádraží Krumperk, dnes již neexistující železniční stanice Podlesí (kdo ví, kde skončil její originál).

Pátý, a bohužel poslední, Antasák už je opravdový „magazín“. Těch článků a akcí bylo tolik, že by každá stála za samostatnou vzpomínku. Do oběhu byl dán 5. listopadu 1986. Vzpomínalo se tu na staré dobré Antasáky, představili se tu fotbaloví Kangaroos Vojtíškov, z jara se hrály kuličky O pákistánský fez, sázeli jsme stromky na Srážné, v červnu se běžel přespolní běh z Vojtíškovy na Malou Moravu s cílem u zdejší školy. V ní se později odehrál i poslední Pohár Vojtíškovy v piškvorkách, v němž zazářila na čtvrtém místě naše Kamila Tóthová. Ve Vojtíškově se hrál i skvělý fotbalový turnaj čtyř s Brňáky a Českotřebováky, nechybělo ani další mistrovství v badmintonu. Myslelo se i na milovníky histo-

rie, protože několik posledních stránek je věnováno objevům ze šumperského okresního archivu, vztahujícím se k poválečné historii vesnice.

Všechno má ale i svůj konec. Mě život odvál kousek dál na západ, bráchrů Hynka ještě dál, ale na východ, a ještě před pádem režimu ustala i činnost „svazáků“ ve Vojtíškově.

Před třemi lety mě potěšila zpráva, že oběžníky Antasáky nikam nenávratně nezmizely. Jsou uloženy v dobrých rukách. Pořídil jsem si jejich kopii, jako knihař je trochu poopravil a vrátil tam, kam patří - do Vojtíškovy.

Možná že novodobým bojovníkům starých válek případně mé vzpomínání jako obhajoba

starých pořádků. Ale my žili v době, v které jsme žili a vybírat jsme si nemohli. A opakují, že jsme žili. Protože doopravdy žít znamená vytvořit si vzpomínky. Když jsem znovu po mnoha letech listoval ohmatanými stránkami našich Antasáků, tak nějak se mi zastesklo po těch časech, kdy se toho sice moc koupit nedalo, ale my si to dokázali vyrobit, kdy se sice nikam nemohlo cestovat, ale nám to bylo jedno, kdy jsme dokázali využít každý nápad, jak být spolu... A taky po mých kamarádech, po Vojtíškově našeho mládí...

Arnošt Juránek
Foto archiv autora

Zlatá svatba

Před 50-ti lety, 6. listopadu 1971, si řekli své Ano **Vlasta a Miroslav Bobalíkovi** a společně vykročili na cestu životem. Blahopřejeme jim ke

zlaté svatbě a přejeme do dalších let společného života hodně zdraví, štěstí a spokojenosti. Buďte ještě dlouhá léta spolu šťastni.

Nálezy pod cívku

Určitě už většina z vás někde venku narazila na človička, který nad zemí mává podivným přístrojem a v druhé ruce drží příruční rýč - na človička hledajícího s detektorem kovů nějaké ty střípky historie ukryté pod zemí.

Rád bych se podělil o pár nálezů z okolí Malé Moravy, Podlesí, Křivé vody - nejedná se o žádné poklady nedozírné hodnoty, ale o běžné předměty, obyčejných lidí, žijících v našich končinách před desítkami či stovkami let. Pro mě je to zhmotněná historie, jasný důkaz o životě lidí, kteří tu skutečně kráčeli a žili své životy.

Jako první jsem si vybral minci, která mě velmi potěšila a našel jsem ji mezi Podlesím a Křivou Vodou - jedná se o 7 krejcarů z roku 1802 panovníka Františka II., který vládl v letech 1792-1835. Mince je stříbrná.

Majitele mince samozřejmě dohledat nelze, jedná se o běžnou minci, se kterou se v té době platilo ať už za zboží či služby, nebo to klidně mohla být část vojákova žoldu. Komu asi z kapsy vypadla?

Lidé tady u nás žili velmi skromně, hlavním zdrojem obživy v této době bylo zemědělství - dařilo se tu pěstování lnu a k tomu samozřejmě patřila i přidružená výroba a zpracování lnu

- tkalcovství - textilní průmysl v naší oblasti se ostatně drží dodnes - viz textilní závod v Králíkách. Tak vypadla mince někomu takovému? Nebo snad obchodníkovi s látkami? Kdo ví.

Celou Evropu, a České země nevyjímaje sužovaly v této době Napoleonské války - vždyť tolik známá bitva u Slavkova proběhla roku 1805, na což si mnozí vzpomenu z hodiny dějepisu - tak možná peníz ztratil voják procházející evropským bojištěm, když svačil nad Podlesím a kochal se výhledem na hory táhnoucí se od dnešní Dolní Moravy až k Vojtíškovu.

A takhle nějak si my hledači přemýšlíme nad tím, co nám to uvízlo pod cívku.

Jan Krejčí

**Uzávěrka Devítky č. 1
bude 10. 1. 2022**

Obnovení dřevěného kříže na Cibulce

Obnova dřevěného kříže na Cibulce začala počátkem roku 2021. Z původního dřevěného kříže se na místě nacházela pouze jeho svislá část, na které zůstalo plechové torzo Ježíše, deska s nápisem I.N.R.I. a mráček umístěný pod nohama Ježíše. Torzo Ježíše bylo bez rukou, neboť po rozpadnutí vodorovné části kříže došlo k jejich utržení. Zbytek kříže již byl značně vyvrácen, hrozil pádem na zem a tím by došlo k nevratnému poškození. Jak torzo Ježíše, tak deska s nápisem I.N.R.I. a mráček byly prorezivělé a děravé po průstřelech střelných zbraní.

Kříž byl odkopán, vytažen ze země a převezen na Malou Moravu, místní část Vysoká, kde započala jeho renovace. Vzhledem k značnému poškození horní části svislého trámu musel být kříž zkrácen o cca jeden metr. Z trámu byly vytaženy původní kovové hřeby a šrouby. Podařilo se zachránit i jeden originální hřeb, kterým byl Ježíš ukřižován (byl opět použit, a to konkrétně na přichycení nohou). Podle originálního hřebu byly kovářem vyrobeny další dva, které se použily na přichycení rukou. Kovářem byly, také podle originálu, vyrobeny další spojovací materiály - hřeby na přichycení nápisu I.N.R.I. a mráčku. Dále se podařilo zachovat jeden ze dvou šroubů, kterými byl kříž spojen. Kovářem byl vyroben

druhý. Všechny originální hřeby a šrouby, které se podařilo zachovat, byly opět vráceny a použity na zrenovovaný kříž.

Poté byly z trámu odstraněny nečistoty a byl šetrně obroušen a ošetřen UV ochranou, která jej bude chránit proti nepříznivému počasí a dalším přírodním vlivům. Byla zajištěna chybějící část kříže, a to jeho vodorovná část. Dřevěný trám byl opracován do stejné podoby,

podle originálu, a opět obroušen, natřen a ošetřen. Kříž byl spojen dvěma šrouby, z nichž jeden je původní. Vzhledem k značnému poškození Ježíše, bylo nutné obstarat nového. Toho se podařilo sehnat v obci Habartice. Plechová deska pro nápis I.N.R.I. a mráček byla vyřezána z nového plechu podle originálu a nově namalovaná. K přidělení bylo použito opět hřebů vyrobených kovářem podle originálu. Originální hřeby byly použity na zpevnění vodorovné části kříže. Spodní část dřevěného kříže byla upravena tak, aby nedocházelo k jeho poškození vlivem počasí.

Po kompletní renovaci byl kříž vrácen na původní místo. Byla provedena oprava lavičky a stolu s informační tabulí a obojí bylo přemístěno ke kříži pod památné lípy. Na místě byly provedeny i drobné terénní úpravy. Vzhledem k tomu, že není známo přesné barevné provedení kříže před renovací, může se toto v drobných detailech lišit. Starší kříže se bohužel také nepodařilo zjistit. Poselství pro další generace bylo zajištěno. Kříži bylo v říjnu 2021 žehnáno farářem P. Mgr. Arturem GÖRKOU.

Bohužel je velice smutné, že čtrnáct dní po žehnání kříže farářem se našel první vandal, který měl chuť a potřebu ničit práci druhých a poškodil mráček na kříži tím, že jej počmáral propisovací tužkou. Chtěl-li tento vandal snad něco tímto hulvátským kouskem říct, mohl jakoukoliv nespokojenost s renovací sdělit písemně do knihy návštěv, která je u kříže viditelně uložená ve schránce.

Obnova a renovace dřevěného kříže na Cibulce byla financována pouze z vlastních soukromých zdrojů: Pavel REICHL, Karel REICHL, Marek RÝZNAR, Luděk SVOBODA.

Sponzoři:

Poskytnutí techniky pro usazení kříže - Pavel MRÁZEK, Vysoké Žibřidovice.

Finanční úhrada za kovářské práce - Karel REICHL.

Postavu Ježíše věnovala rodina - Jana a Dušan SVOROVÍ z Habartic.

Malířské práce (nápis I.N.R.I. a mráček) - Tomáš OBŠIL, Jeseník.

Barva na kříž - Garden Color s.r.o., Eva ZEMANOVÁ, Jeseník.

Odborné práce:

Kovářské práce - Kovářství a podkovářství Jindřichov, Petr JEŘÁBEK.

Tesařské práce - Luděk SVOBODA, Malá Morava místní část Vysoká.

Pavel Reichl, Vysoká

Nepojistná dávková pomoc státu v případě problémů s úhradou dodávek energií

Aktuálně je možné v situaci **náhlných problémů s úhradou nedoplatků za dané období v režimu DPI** využít pomoc formou **jednorázové dávky pomoci v hmotné nouzi**, tzv. mimořádné okamžité pomoci, konkrétně tzv. **MOP - Vyúčtování DPI**.

Základním předpokladem využití této dávkové pomoci je skutečnost, že:

- žadatel do konce roku 2021 požádá o uzavření standardní smlouvy u některého z dodavatelů energií jako nový zákazník mimo režim DPI.

Dále se na základě žádosti podané na předepsaném formuláři posuzuje:

- stav hmotné nouze žadatele a osob, které se s ním posuzují společně (posuzují se příjmy a majetek, zohledňují se náklady na bydlení),

- je možné nepřihlížet k našetřeným penězům až do výše dvojnásobku životního minima a dvojnásobku nákladů na bydlení.

Dávku je možné poskytnout pouze jednu do rodiny.

Úřad práce ČR o dávce rozhoduje v rámci správního řízení. Zákonem lhůtou pro vyřízení žádosti je 30 dnů, pokud má Úřad práce ČR potřebné podklady, rozhoduje o dávce vyplácí v zásadě neprodleně.

Podrobnější informace k této dávce jsou k dispozici na webových stránkách MPSV: www.mpsv.cz/web/cz/pomoc-pri-rustu-cen-energiu

Pomoc s úhradou nákladů na bydlení, zahrnující náklady na energie, je možné realizovat také prostřednictvím **opakujících se nepojistných sociálních dávek**, kterými jsou **příspěvek na bydlení a doplatek na bydlení**.

Příspěvek na bydlení je dávka státní sociální podpory, přičemž nárok se hodnotí v závislosti na příjmech rodiny a nákladech této rodiny na bydlení.

Zjednodušeně je možné říct, že pro nárok na příspěvek na bydlení je třeba splnit tři zásadní podmínky:

1. Osoba či rodina bydlí v bytě na základě nájemní smlouvy, či je vlastníkem obývané nemovitosti, popř. je členem bytového družstva.

2. 30 % příjmů (v Praze 35 %) osoby či rodiny nestačí na úhradu nákladů na bydlení a

3. 30 % příjmů (v Praze 35 %) je nižších než tzv. normativní náklady na bydlení

Normativní náklady na bydlení jsou zákonem definovány a reprezentují ty výše nákladů, které stát pro výpočet příspěvku na bydlení považuje za relevantní. Jedná se o průměrné celkové náklady na bydlení podle velikosti obce a počtu členů domácnosti - <https://www.uradprace.cz/web/cz/prispevek-na-bydleni>

Výše příspěvku na bydlení činí za kalendářní měsíc rozdíl mezi tzv. normativními náklady na bydlení a rozhodným příjmem rodiny vynásobeným koeficientem 0,30, a na území hlavního města Prahy koeficientem 0,35.

Pokud ani s příspěvkem na bydlení po zaplacení nákladů na bydlení zbude osobě/rodině málo peněz (okolo životního minima), nebo pokud osoba/rodina bydlí v některém z nestandardních smluvních vztahů k bydlení (podnájem, ubytovna), je možné Úřad práce ČR požádat o **doplatek na bydlení** <https://www.uradprace.cz/web/cz/doplatek-na-bydleni>

Pro nárok na tuto dávku se posuzuje stav tzv. hmotné nouze osoby, týká se tedy především lidí bez příjmů nebo s nízkými příjmy.

Podrobnosti k možnému nároku na všechny shora uvedené dávky dle konkrétní situace sdělí zaměstnanci Úřadu práce ČR, resp. pobočky, která je místně příslušná. Tedy ta dle místa bydliště žadatele.

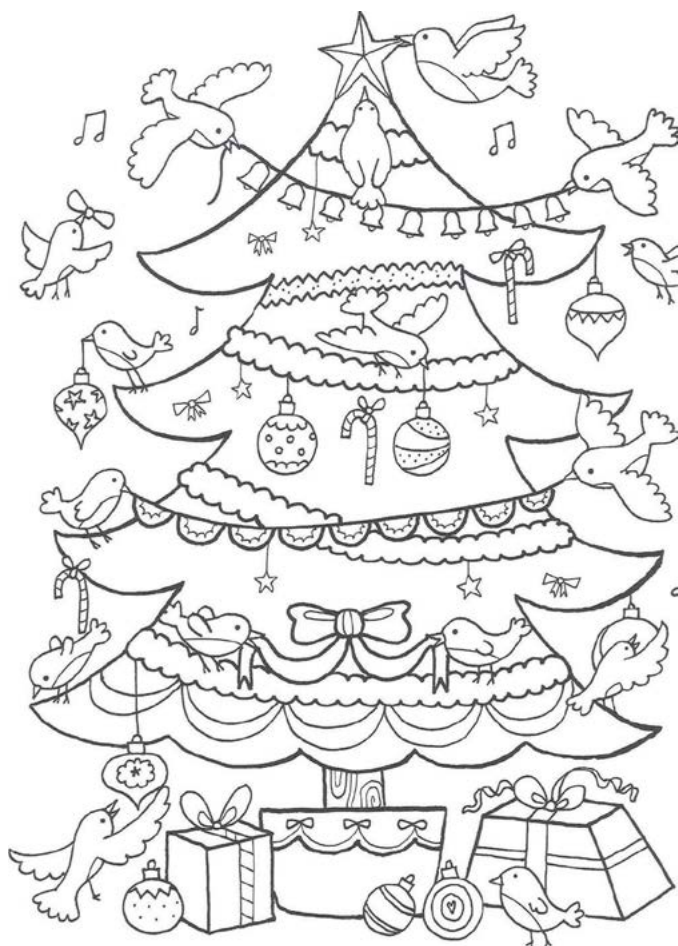
Seznam poboček Úřadu práce ČR, včetně kontaktních údajů je k dispozici na portále Ministerstva práce a sociálních věcí, www.mpsv.cz, či Úřadu práce ČR, www.uradprace.cz

OLŠOVÁČEK[©]

PŘÍLOHA PRO DĚTI

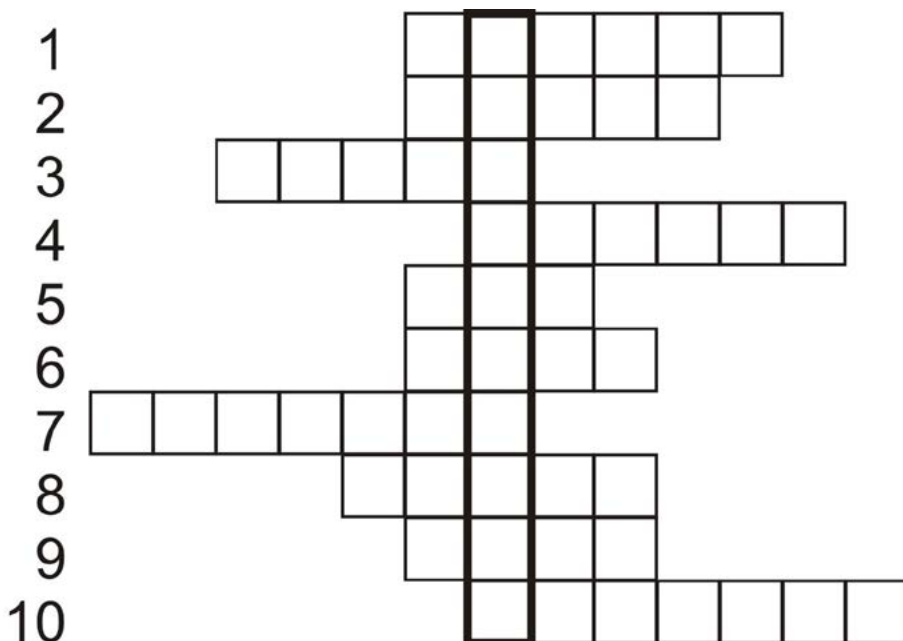
Milé děti,
přiblížil se čas vánoční a vy se jistě těšíte na dárečky. Přejeme Vám, ať dostanete to, co si nejvíc přejete a ať se sejdete u stroměčku s těmi, které máte rádi.

Váš Olšováček

Doplňovačka

1. Která cinkavá věc ohlašuje, že přišel Ježíšek a my můžeme ke stroměčku pro dárečky?
2. Nejvyšší lidský cit.
3. Asi.
4. Vánoční baňka.
5. Čidla zraku (čím se díváme).
6. Tatínkovy vousy pod nosem se jmenují ...
7. Ostré, špičaté „listí“ na vánočním stroměčku.
8. Chlupaté zvířátko, které volá „Mňau“
9. Vánoční ryba.
10. Co si zdobíme na Vánoce, a pak pod to ukládáme dárky?

Olšováček připravila
Radka Morbacherová

Jak zůstat fit přes Vánoce?

Zažíváme to každý prosinec zas a znova. I když žijeme sebezdravějším životem celý dlouhý rok, ve svátečním období se téměř vždy podaří zdravé návyky nabourat. Přejídání, alkohol, tučná jídla pozdě v noci a nedostatek spánku. To ale není třeba měnit, pokud člověk ví, jak tělo připravit a dodat mu ztracenou energii zpět!

Začněte zdravou snídaní

Pokud víte, že večer bude potřeba hodně energie, je dobré se jí zásobit od rána. Skvělou volbou je bohatá míska ovesné kaše dochucená hrstí brusinek a špetkou skořice. Ovesná kaše pomůže stabilizovat hladinu cukru, což je skvělý krok v prevenci přejídání. Pokud vašemu tělu chcete udělat opravdu radost, přidejte ještě bílý jogurt s vysokým obsahem probiotik. Váš žaludek vám bude u štedrovecerní tabule vděčný a navíc posílíte imunitu.

Pít, pít a pít

Ale jen vodu! S alkoholem brzdíte, ten tělu příliš neprospěje. Pokud víte, že večer budete slavit, snažte se během dne vypít alespoň 6 až 8 sklenic vody, případně neslazených bylinných čajů, a to nejlépe i den po oslavě. I jen lehká dehydratace může způsobit nepříjemnou bolest hlavy a v kombinaci s diuretickým účinkem alkoholu je dostatek tekutin o to důležitější. Obvyčejný čaj a káva se k příjmu tekutin počítají, ale nápoje s kofeinem by rozhodně neměly tvořit příjem celý. Pokud máte problém dodržovat pitný režim kvůli chladu, položte si večer na noční stolek plnou sklenici vody a ujistěte se, že vypijete jednu večer a druhou ráno ještě před snídaní.

Nesmí chybět zdravé a dobře načasované svačiny

Pokud máte před oslavou hlad, je téměř jasné, že neodoláte všem dobrotám na stole. Dobrou taktikou je proto dát si před silvestrovskou party

nebo posezení s rodinou svačinu. A není vůbec potřeba cokoli komplikovat. Skvělý je obvyčejný bílý jogurt s kousky banánu. Bílkoviny v jogurtu pomohou zpomalit vyprazdňování žaludku, což zpozdí účinky první sklenky vína a banán plný draslíku vyrovná rovnováhu soli v krvi při jejím zvýšeném příjmu.

Nehladovět, ale vybírat zdravěji

Plný stůl dobrot může být výzva. Není ale potřeba vzdát se všeho jídla, jen vyberte se ohledem na vaše zdraví. Alespoň polovinu talíře zaplňte zeleninou a druhou dobrými bílkovinami v podobě kuřecího, případně lososa. Při výběru lahůdek si dejte na čas a přemýšlejte při něm.

Jedna sklenka vody na jednu sklenku alkoholu

Nenechte se svést vynecháváním pravidelných jídel, abyste se mohli předzásobit „volnými“ kaloriemi k pití alkoholu. Alkohol dodává pouze prázdné kalorie, takže nepravidelným příjmem potravy vynecháváte v jídelníčku zdroje důležitých vitamínů a minerálů v tu nejhorší chvíli. Tělo je bude při odbourávání alkoholu velmi potřebovat. K prevenci kocoviny pomůže pití jednoho druhu alkoholu celý večer, a to nejlépe světlé barvy, protože právě takové obsahují menší množství přidaných látek, které mohou kocovinu zhoršit. Snažte se docílit stavu, kdy vypijete maximálně jednu sklenku alkoholického nápoje za hodinu a zapíjíte ji džusem nebo vodou.

Zdroj: toprecepty.cz

Jak vyrobit přírodní vánoční svíčku?

Vyrobte si příjemnou voňavou svíčku doma. Je skvělá i jako vánoční dárek. Budete potřebovat včelí či sojový vosk, barvu do svíček, knot a plíšek, špejle, éterický olej, nádobu (sklenici nebo formu) a koření či jiné přírodní na dekoraci.

Nejdříve vosk rozpustíte ve vodní lázni a namočte do něj ustržený knot, který bude odpovídat i s rezervou výšce nádoby, do které vosk nalejete. Poté knot nechte zaschnout na kousku alobalu. V nádobě s voskem rozpustíte barvivo a přidejte pár kapek éterického oleje. Pokud nechcete používat přímo barvivo, můžete vosk

obarvit i směsí koření – třeba kurkumou.

Knot protáhněte očkem plíšku, plíšek namočte opět do vosku a přilepte na dno skleničky. Pokud chcete zabránit tomu, aby se knot ve vosku utopil při zalévání nádoby, uvažte jej na špejli. Na dno skleničky pak dejte koření a jiné přírodní a posléze do skleničky opatrně nalijte připravený vosk. Svíčku nechte ztuhnout. Pokud si vyberete formičku ze silikonu, aby svíčka byla bez nádoby, můžete ji dozdobit pomocí tavné pistole. Skvěle vypadají nalepené skořice po obvodu svíčky.

Vánoční vůně, které dělají atmosféru

Nezanedbávejte ani vánoční vůně. Tu pravou vánoční atmosféru vykouzlíte pomocí aromalamp s vonnými oleji s vůní jehličí, skořice nebo perníčků. Typický vánoční je také purpura, což je směs koření a bylin. Purpura se vyznačuje příjemnou vůní, kterou docílíte tím, že se podložka či miska se směsí zahřeje. V žádném případě nesmí hořet plamenem, měla by se zahřát nebo maximálně mírně doutnat. Můžeme ji použít do vonných lamp.

Jak si doma vyrobit purpuru?

Pokud byste si takovou purpuru chtěli doma sami vyrobit, pamatujte, že by se měla alespoň jeden až dva týdny nechat odležet. Začnete-li s dostatečným předstihem, máte napůl vyhráno. Pak už stačí dokoupit jen sadu sušených přísad dle vašich preferencí. Využít můžete hřebíček, rozmarýn, šalvěj, majoránku, bazalku, anýz, kmín, vřes, heřmánek, mateřídoušku, meduňku na uklidnění. Další ingrediencí jsou vonné olejčky – skořicový, mátový, mandlový, hřebíčkový, pomerančový. Poté směs bylin nasype do igelitového sáčku, nebo dobře uzavratelné sklenice a přidejte vonný olejček. Na jednu hrst bylin asi 15–20 kapek. Nádobu uzavřete a nechte odležet příslušnou dobu, aby se aroma rovnoměrně rozložilo do všech částí bylinek. Tak, a máte hotovo. Po uplynutí dvou týdnů můžete purpuru pálit na sklokeramické desce na nízkou teplotu, nebo na železném plátu sporáku. Dá se umístit i do nádoby aromalampy místo vonného oleje. Myslete ale na bezpečnost v první řadě a použijte alobal. I tak ale směs nikdy nenechávejte bez dozoru. Místnost nám provoní i purpura na podložce, kterou umístíte na topení. Jen výsledný efekt nebude tolik výrazný.

Jednodušším řešením jsou i tradiční vánoční svíčky. Skvěle vám provoní domov a zároveň navodí příjemnou atmosféru. Vyberte si klasické i odvážnější kombinace. Trendem jsou třeba vůně karamelu, jablek a skořice. Někteří výrobci mají i všerikající názvy svých vonných svíček, takže pokud jim dáte šanci, bude váš byt vonět jako Christmas Eve, Christmas At The Beach, Winter Glow nebo Snow In Love. Fantazii se meze nekladou. Útulnost vašeho domova nezná hranic!

Zdroj: biano.cz

Podivná chatařka

Před časem se do Skleného přistěhovala se svým manželem jedna podivná chatařka. Koupili si tam spolu jeden zbor, spíše už rumisko, což znamenalo neopravitelnou „chalupu“. Vše, co tam na místě ještě nějak stálo a hyzdilo okolí, zbořili a začali stavět úplně novou chalupu ve starém stylu. Něco z kamene, kterého tam měli na místě a nadbytek, a pak ještě jako nástavbu, klasickou dřevěnkou. Jejich chata pak vypadala po dostavění doslova nádherně. Následně se tam pak každou chvíli rekreovali i se svými dětmi. Ona měla z prvního manželství dva syny a spolu ještě měli dceru. Navíc to byli opravdu krásní lidé. Každý se za nimi ohlédl. Muži za chatařkou a ženy zase za jejím manželem.

Ona byla při stavbě vždycky akční. Neváhala třeba i vylézt na střešku a pomáhat tam se zastřešením a podobně. Vypadala spíše jako modelka, která patří na molo nějaké přehlídky nových šatů a nových účesů, ale skutečnost byla hodně jiná. Nebyla na stavbě zbytečná a pracovala jako ostatní. Prostě se práce neštítala. Na sebe ovšem vždycky velmi dbala. Hlavně aby vypadala, jak se říká, šik i v pracovním oblečení. Sousedé a hlavně místní si ji vysledovali a chodili za nimi na čumendu. Většinou potají a hlavně nenápadně.

Jídlo a věci ke stavbě si vozili z domu, nebo odjinud, ale zde se prakticky s nikým jiným moc nestýkali. Byli to samotáři, i když se dalo říci, že docela hezčí samotáři.

Jednou se stalo, že bylo třeba jít do místního obchodu na Malé Moravě nakoupit. Chatařka tam vyrazila ze Skleného na kole. Je to dolů kopcem, takže byla u obchodu na Malé Moravě „co by dup“. U obchodu se shlukovali místní. Většinou to byly ženy z místních domácností. Všechny byly oblečené na jedno brdo, čili měly na sobě domácí šaty na práci a do nepohody. Navíc každá měla na sobě ještě zástěru. Na hlavě každá nosily ještě šátek, obyčejný, nebo starší na práci a v neděli zase šátek hezčí, novější, sváteční. Na nohou nosily pracovní boty, když bylo škaredě, tak na nich si dávaly ještě gumové návleky. Nebo měly také galoše, nebo holínky. Do obchodu ale chodily každý den, a tak měly na sobě jen ty věci, co nosily doma na práci. Takže žádná sláva. Ale bylo zde i několik místních mužů ze statku, nebo lesní dělníci, co si sem odskočili, aby si nakoupili něco na jídlo. Ti zase nosili vesměs jen pracovní oblečení, které bylo spíše více než méně špinavé. Na hlavě nosili skoro všichni nějakou rádiouku, někteří také čepici zmijovku. Jen hajný měl na hlavě lesácký zelený klobouček. To proto, aby se trochu odlišil od všední šedi.

Naše chatařka si stoupla dozadu a čekala, až na ni přijde řada. Místní ženské si sice nakoupily, co potřebovaly do domácnosti, ale nějak se jim nechťelo z obchodu odejít. Ono to zde bývalo i zvykem, že si zdejší lidé rádi spolu poklábosili v místním obchodě, tak jako ve všech obchodech na vesnici v té době. Vždycky to jejich klábosení začínalo o tom, co je třeba uvařit, co měli včera na jídlo, pak se přešlo s řečí na děti a co nového je v domácnosti. V klidu se přešlo na nemoci a nakonec se končilo na tom nejzajímavějším, a to kdo jako s kým a podobně. Ženské mluvily a mluvily. Občas do jejich řeči zasahovaly také místní prodavačky. Chlapi si obvykle zakoupili něco na zub, k tomu ještě lahváče na zapití, a šli raději vždycky ven si zakouřit, aby to ženské rozprávění nemuseli poslouchat. Stejně to byla

jejich řeč každý den stejná a hlavně pořád dokola, čili pro ně nezajímavá. Až přišla na řadu naše krásná chatařka. Celým obchodem se neslo tak trochu šumění od lidské řeči, ale v tuto chvíli bylo najednou ticho, že by bylo i slyšet špendlík na zem spadnout.

Na dotaz od prodavačky, co si jako přeje, bylo docela nahlas slyšet podivné slovo - „Lybar“. Prodavačka a všichni v krámě, co tam zrovna byli, vytřeštili oči (a asi i uši). Zeptala se proto ještě jednou, to pro jistotu, jestli špatně slyšela. A opět krásná chatařka odvětila, že jako chce lak na vlasy Lybar. Prodavačka zalapala po dechu, ostatní ženské i s druhou prodavačkou také. Po několika vteřinách až prodavačka zase nabyla rovnováhu, tak ji odpověděla, že takovéto zboží zde nevedou, že si pro lak na vlasy bude muset zajet až do Hanušovic nebo do Králík. Pak se jí zeptala, co by jako chtěla ještě jiného. Tak si naše chatařka, místní krasavice, koupila také půl šišky salámu turistického, dvacet deka uzeného sýra nakrájeného na plátky. K tomu půl bochníku chleba, šest špekáčků, půlku másla a pohlednici Malé Moravy. Zaplatila a odešla z obchodu ven. Zde se ještě pozdravila ze slušnosti s místními muži, sedla si na své kolo a odjela zpět do Skleného na chatu.

Po jejím odchodu to v místním obchodě zašumělo. A ihned se stočila řeč, tentokrát na místní raritu, což byla naše chatařka. Hned padlo několik nevyřčených dotazů, jako na co ona potřebuje zrovna lak na vlasy, když se to zde nepoužívá. K tomu ještě navíc když je tak krásná a má

vždy krásně upravené vlasy. No, řeči, čili vlastně drby, jako by se vynořovaly a také s tím, co zde ještě vyřčeno nebylo, jako že kvůli komu si ten lak vlastně chtěla koupit. Jedna místní dáma zde zrovna nakupující, co již ale měla nakoupeno, ale zdejšího společenského dramatu se také vždy ráda zúčastňovala, tak hned přišla s teorií, že jako se chce asi zalíbit jednomu mladému hajnému, co bydlí také ve Skleném, a kterého s ní viděla. Neřekla, že u toho byl také manžel chatařky, a že to bylo v té souvislosti, když jim jel hajný ukázat do lesa místo, kde si mají nadělat palivové dřevo na zimu a že jim současně i domluvil dovoz toho dřeva z lesa k nim na chatu. Vždy se jednalo o dřevní odpad a kousky větví, které bylo stejně nutno vyklidit z lesa. Vše smluvně proti zaplacení lesní správě. To nějak té drbně uniklo, ale prý docela dobře viděla, jak na ni ten místní myslivec strašně zamilovaně koukal. Pochopitelně, že zrovna toto chtěly místní dámy v obchodě slyšet. A již se řinuly další a další zajímavosti o ní.

Chatařka zatím jela pomalu na chatu, a přitom si prohlížela zdejší nádhernou krajinu a místní přírodu. Co vzbudila za poplach ve zdejších obchodě, nevěděla, ale byla na pomluvy zvyklá, provázely ji celý život. Ale vlastně jí to docela imponovalo, že si ji lidé všimají.

Na chatě se již připravoval táborák a opékání špekáčků, i když to nebylo původně vůbec plánováno. Ale jejich děti měly velkou radost, že bude zase opékání. Manžel se tomu jen smál, když mu referovala, jak pochodila s Lybarem ve zdejším obchodě. A já taky.

Ludík Vrána

Ani covid nezastavil Mikuláše s jeho družinou. Snímek z Vojtíškovy.

Foto Kamila Töthová

Hřejivé nápoje, které navodí vánoční atmosféru

Je vhodné si předem koupit rum, víno, citrony, pomeranče, rozinky, celou skořici, hřebíček a badyán. Rozinky je potřeba dopředu zalít rumem i do zásoby. Do bezalkoholových nápojů se hodí sušené ovoce, také sušené šípky, jahodový kompot a malinová šťáva.

Horké alkoholové nápoje jako punč, grog a svařák patří k oblíbeným adventním pochutinám doma i venku na adventních jarmarcích, také povzbuzují krevní oběh.

Náš vánoční punč: 3/4 litru vody svaříme s 25 dkg cukru, přidáme procezenou šťávu z jednoho pomeranče a 1 citronu; pak přimícháme 1/8 litru rumu, 1/2 litru bílého vína. Zahřejeme skoro k bodu varu, ale nevaříme. Pijeme horké s plátkem citronu a mandarinky.

Jiný recept: Večer zalijí sušené ovoce anebo šípky studenou vodou. Ráno přivedu do bodu varu a odstavím. V hrnci si udělám punč: Při-

pravíme si 1/4 l vody, 1/4 l rumu, 1/2 kg cukru, šťávu z 3 citronů a 1 pomeranče. Cukr prolijeme vodou a převaříme. Do vařícího se vlije šťáva z citronu a pomeranče (již nevaříme). Přilijeme rum dle chuti. Během zimy provoní kuchyň lahodný šípkový čaj a dospělí si ho dochutí babiččiným punčem.

Na grog si předem připravíme skleničku se lžičkou, což zabráňuje prasknutí skla. Do sklenice dáme lžičku cukru, zakápneme lžičkou citronové šťávy, pak dolijeme 100 ml vroucí vody, zamícháme a nalijeme 0/5 dcl rumu. Kdo má rád, může si místo cukru osladit grog medem. Rum se před nalitím může trochu nahřát a dolít více, aby nikdy ruce nezabýly...

Závěrem přeji všem čtenářům Devítky pozeňnané bílé vánoční svátky a hojnost zdraví i spokojenosti v novém roce 2022.

Katka Maurerová

Dva kostely na Malé Moravě

Když si prohlédneme třeba z letadla, nebo někde od lesní hranice nad Podlesím údolí řeky Moravy ve směru ke Kladsku, tak nás upoutá nejen překrásná krajina, ale i sakrální stavby v ní umístěné. Náhdera je umocněna také tím, jak se někdy v místních kostelích a kapličkách rozeznají zvony. Je to sice málokdy, ale je to doslova božská nádhra. Každá z místních obcí má svůj „stánek boží“. Všude jsou krásné kaple. Jen v těch větších vesnicích stojí kostely a jsou to vždy velké, honosné stavby. Na mysl mám kostely v Červeném Potoku, na Dolní Moravě, v Malé Moravě, Vojtiškově, Podlesí a Vysokých Žibřidovicích. Podivné na tom je, že v Moravách jsou kostely rovnou dva.

Byl to především kostel přímo v Malé Moravě, a pak ještě kostel ve Velké Moravě. Proč tomuto tak bylo, je při hlubším zamyšlení zcela jasné. Byla a je zde doposud zemská hranice, pak to samé byla hranice krajská, ale později i hranice okresní a nakonec i hranice obecní. Tato hranice byla odedávna daná korytem řeky Moravy, která takto byla vedena

až k obci Zlatý Potok. Velká Morava byla obec velká a bohatá s mnoha obyvateli, takže bylo zcela jasné, že tu také vyrostl kostel.

Původní kostel byl dřevěný, ale při jeho rekonstrukci se dohlédlo na to, aby byl zvětšený a hlavně aby byl kamenný. Na to, že kostel stojí na území Moravy, tehdy nikdo nehleděl. Majetkově patřily obě sousední obce stejné vrchnosti a diecézně (církve) patřily do Olomoucké diecéze. Tyto panské úřady se stavbou kostela na Velké Moravě, jako by se řeklo na „cizím“, daly svolení. To, že se zdejší hranice posune dále k obci Malé Moravě, se řešilo již tehdy. Ale nikdy to nespěchalo a navíc nebyl na toto vypořádání pozemků mezi oběma obcemi čas. Nejdříve to zastavila I. světová válka, pak na to nebyl čas ani za první republiky, protože se řešilo, jestli to zde zůstane v rámci Československého státu, nebo také ne, pak již zase nastaly časy předválečné a válečné v rámci druhé světové války. Po válce pak přišel odsun místních obyvatel německé národnosti. Následovalo doosidlování novými obyvateli, které bylo prováděno v několika vlnách. Nejdříve to zde ovládli obyvatelé, kteří šli spíše za mamonem než zde nějak hospodařit, pak to byli v další vlně lidé, kteří byli zase vyhnáni odjinud a nakonec lidé z cizích zemí, ponejvíce slovenské národnosti. Ale i Romové atd. Na řešení úpravy zdejší hranice nebyl nikdy čas. A tak pořád měla obec Malá Morava kostely rovnou dva.

Až najednou se, jak se říká, ledy se pohnuly. Přišel šedesátý rok. Byl to rok jakéhosi nadšení, které zde ovšem nebylo nijak moc vidět. Ale spojovaly se okresy, došlo na výstavbu nových kravinů a dalších zemědělských objektů. Pomalu i zde začala zemědělská velkovýroba, tak jak jsme ji později znali. Protože okres Šumperk při spojení s okresem Zábřehským a Jesenickým najednou doslova nakynul a stal se opravdu největším okresem v republice. Jen jej trošičku ve velikosti předběhl ještě okres Liptovský Mikuláš, ale jen v tom, že zde do plochy okresu přiřadili mocipány celé Nizké Tatry. Zdejší mocipáni dostali od vrchnosti „pražské“ rovnou

napráskáno a dostali za úkol tuto situaci s rozlohou zdejšího okresu nějak vyřešit, což ve skutečnosti znamenalo okres trochu ořezat. Provedli to, ale čas to naprosto nesmyslně, hloupě a hlavně necitlivě. Bylo to provedeno rovnou od stolu, aniž se někdo namáhal jít zjistit situaci do dotčených obcí. A tak se najednou zcela jasně jesenické město Zlaté Hory stalo městem bruntálským, i když zdejší lidé stejně jezdili dále všechno si zajišťovat a vyřizovat do Jeseníku. A tak se dočkala i zdejší hranice posunu a tím pádem se řeka Morava najednou ocitla v Čechách, a to dokonce s krajským městem v Hradci Králové. Ostravské mocipány to naprosto nezajímalo, jak to zde je. Pro ně zdejší kraj byl daleko a život místních lidí je nezajímalo.

Ale všechno se změnilo. Začala výstavba Chvaletické tepelné elektrárny poblíž Přelouče na Labi. Protože v projektu výstavby elektrárny byla i část zabývající se výstavbou rekreačního střediska pro její zaměstnance, tak se hledalo umístění tohoto střediska. Požadavek byl, aby to bylo někde na horách. V rámci Východočeského kraje byla lokalita Krkonoš zcela obsazena požadavky podniků a úřadů z Prahy, tak se hledalo nové rekreační místo. To se našlo. A to v údolí pod Kralickým Sněžníkem v obci Dolní Morava, pod níž dnes bývalé Velká Morava spadá. Ze zapadlé pohraniční vesnice, kde tak leda obvykle dávaly jen lišky dobrou noc, se stalo rekreační středisko prvního řádu, něco ve stylu druhého Špindlerova mlýna. Všechno tehdy nahraňovalo stavebníkům do karet. Obec tehdy nebyla v žádném ochranném pásmu. A mohlo se tam stavět cokoliv a hlavně kdekoliv. Důležité byly tehdy jen investice do výstavby. Postupně se na tuto výstavbu nabalovala i výstavba rekreačních staveb v okolních obcích. Takže takto došlo i na obec Malou Moravu. Chataři a chalupáři se sem na Malou Moravu jen hrnuli. Myšleno je tím do všech jejích místních částí. Obec tímto opět obživla.

Jen kostel v Dolní Moravě již nebyl pro obec Malou Moravu tak důležitý. Spíše se na něj v Malé Moravě zapomnělo. Ale farníci se o své sakrální stavby v Malé Moravě pořád vzorně starají.

Ludvík Vrána

Veršovanky

Helena Záchová

Sluníčko už zapadlo
ztmavlo i to zrcadlo.
Martínek dnes usnul hned,
bude zítra jako med.

Máma pečce cukroví,
Barunka jí pomáhá.
Nemůže se Vánoc dočkat
stále se jen vpytává.
Kdy Ježíšek zase přijde?
Až ta velká hvězda vyjde.

Jak to vidíte vy?

Krajským koordinátorem integrovaného dopravního systému Olomouckého kraje byla naše obec informovaná o záměru Pardubického kraje, který se dotkne i dopravní obslužnosti naší vesnice. V období letních prázdnin, tj. od 1. 7. do 31. 8., v pracovních dnech, totiž plánuje rozšířit dopravu o nové vlakové spoje s níže uvedenými časy odjezdů a příjezdů:

8:40	Ústí nad Orlicí – 9:56 Hanušovice
12:40	Ústí nad Orlicí – 13:56 Hanušovice
16:40	Ústí nad Orlicí – 17:56 Hanušovice
10:02	Hanušovice – 11:17 Ústí nad Orlicí
14:02	Hanušovice – 15:17 Ústí nad Orlicí
18:02	Hanušovice – 19:17 Ústí nad Orlicí

V případě nových vlakových spojů by ale nebyly obsluhovány autobusové zastávky Pila a Vojtiškov, Mlýn. Současně s touto změnou ovšem chtějí přistoupit k redukci počtu autobusových spojů na lince 700180 Králíky – Hanušovice tak, aby nedocházelo k souběhu objednávaných spojů. Dopolední by zůstaly zachovány, především kvůli využívání staršími cestujícími.

Které autobusy nebudou jezdit v období od 1. 7. do 31. 8.?

- Spoj č. 63 13:23 Králíky, aut. st. – 13:53 Hanušovice, žel. st.
- Spoj č. 69 17:20 Králíky, žel. st. – 17:51 Hanušovice, žel. st.
- Spoj č. 68 14:07 Hanušovice, žel. st. – 14:36 Králíky, aut. st.
- Spoj č. 74 18:06 Hanušovice, žel. st. – 18:32 Králíky, aut. st.

Navrhaná změna se dotkne většiny z nás, a proto bych Vás rád touto cestou oslovil a zjistil Váš názor na uvedenou problematiku. Pro nás budou přínosné zejména zkušenosti a požadavky cestujících, kteří tyto spoje využívají k cestám do zaměstnání, za nákupy či lékařem.

Své připomínky a návrhy posílejte nejpozději do 31. 12. 2021 na adresu obecního úřadu, nebo emailem na obec@obecmalamorava.cz, popřípadě zavolejte.

Antonín Marinov, starosta

Kalendář na rok 2022 s historickými fotografiemi našich vesnic je již v prodeji na obecním úřadě.

„Práce je můj trénink,“ říká Dušan Ščambura, rodák z Vojtíškova, sportovec a radní města Šumperka

„Jdu nám uvařit kafe, mám fakt dobrý,“ říká Dušan Ščambura hned poté, co nás přivítá v jeho masérské ordinaci a usadí nás do pohodlných křesel. Jeho „jdu“ znamená, že se hbitě otočí na svém invalidním vozíku a za chvíli „přijde“ se třemi šálky skvělé kávy. Pracuje jako masér, vzdělává se, sportuje. Svými zkušenostmi a návrhy přispíval k jednání sociální komise, nyní je zastupitelem a radním v Šumperku. Je také otcem tří dětí a dědečkem pěti vnoučat. Dušan je upoután na vozík již mnoho let, ale hýří sportovními i životními aktivitami. Právě se vrátil z 15. ročníku Mezinárodního mistrovství České republiky v atletice hendikepovaných, Czech Open 2021. Nemocnice Šumperk sportovní aktivity Dušana Ščambury dlouhodobě finančně podporuje, proto jsme ho požádali o krátký rozhovor.

Dušan Ščambura přivezl z Pardubic dvě medaile i „osobák“

Zlatou a stříbrnou medaili si na krk pověsil při nedávné Velké ceně Pardubic šumperský sportovec, vozičkář a zároveň radní Dušan Ščambura. Rozšířil tak opět svou bohatou sbírku atletických úspěchů.

V hodu diskem si o celých sto čtyřicet centimetrů vylepšil dosavadní osobní rekord a díky výkonu 24,62 metrů nakonec bral prvenství. Oštěp následně poslal do vzdálenosti 22,98 metrů, což mu vyneslo stříbro.

Šumperský zpravodaj
číslo 15, 25. srpna 2021

Jak se vám na letošním mistrovství republiky dařilo?

Startoval jsem ve třech závodech. S výkony jsem byl spokojen, vzhledem k tomu, že jsem si nedávno vážně poranil biceps na pravé ruce. Také bylo těžké kvalitně trénovat, covidová doba přinesla mnohá omezení i hendikepovaným sportovcům. Při vrhu čtyřkilovou koulí jsem dosáhl výkonu 7,86 m, šest set gramů těžký oštěp jsem hodil do vzdálenosti 22,68 m a kilový disk jsem poslal na 22,46 m. Nejlepší výkon je asi ten v oštěpu, tajně jsem pomýšlel na paralympiádu, ale tato disciplína nebyla letos pro mou kategorii vypsaná.

Jste členem klubu AK Olomouc a jezdíte na tréninky do krajského města. V Šumperku nejsou pro váš sport dobré podmínky?

V Šumperku je mnoho vynikajících atletických trenérů, ale je třeba říct, že hlavně trénink techniky vrhů a hodů sportovců s hendikepem je absolutně odlišný od tréninku zdravých atletů. Olomouc má trenérské zázemí a také významnou podporu Univerzity pro hendikepované sportovce. Posilování a běžnou fyzickou kondici tedy nabírám v Šumperku, do Olomouce jezdím jednou až dvakrát týdně pilovat techniku.

Jste sportovec tělem i duší. Jakým dalším disciplínám se ještě věnujete?

Vrhu koulí a hodu oštěpem se věnuji již mnoho let. S diskem jsem začal teprve nedávno. Rád také plavu, kilometr zvládnu za 22 minut. Věnoval jsem se také triatlону a jezdím na handbiku. Baví mě rybaření, ale to je více koníček, než sport. V posledním „covidovém“ roce jsem bohužel moc trénovat nemohl. Mým jediným a hlavním tréninkem byla práce. Věnuji se masáží, při nichž všechnu dřinu odpracuji moje ruce. Pro udržení fyzicky chodím ještě do fitness

centra, kde cvičím s činkami, medicinbalem a dalším náradím.

Co vás přivedlo k masérství?

V roce 1997 jsem nastoupil na bazén v Šumperku jako pokladník, později plavčík a následně i masér. K masérství jsem se dostal v roce 2000, kdy jsem právě na bazénu potkal děvče, které trpělo ochrnutím a křečemi po prodělané obrně. Chtěl jsem jí více pomoci, ale mé znalosti v oblasti fyzioterapie, lidského těla a masérství byly v té době nedostatečné. Proto jsem se rozhodl absolvovat kurz masáží a potom další specializované roční studium. Díky nově nabytým zkušenostem jsem tomu děvčeti mohl pomoci „rozhýbat“ nemocné tělo. Dokonce jsem ji naučil plavat. Přiznávám, že mě to tehdy rozplakalo. Pomohl jsem tenkrát a snažím se pomáhat dál. To je moje motivace.

Když jste spolu před časem mluvili, měl jste v plánu objet Island. Povedlo se?

Bohužel, vzhledem ke covidu a také úrazu, který jsem utrpěl, se mi to nepovedlo. Boudal jsem s dcerou na čtyřkolce. Z cesty nás vytlačilo auto. Divil jsem se, kolik aut projelo kolem naší nehody, a nikdo nezastavil. Pomoc jsme si nakonec zavolali sami. Dcera vyvázla s oděrkami, ale já jsem na ortopedii v šumperské nemocnici „nakoupil“ nový umělý loket, ten můj vlastní byl totiž zcela roztržštěný. Dnes už jsem ale díky skvělé práci lékařů úplně v pořádku. Věřím, že není všem dnům konec a že se mi ten islandský sen jednou splní.

Sport je všeobecně finančně náročný, natož pak pro hendikepovaného. Jak to zvládáte?

To máte pravdu, není to vůbec jednoduché. Bez finanční podpory bych se rozhodně neobešel. Nemocnice Šumperk mě podporuje již několik let, za což jsem velice vděčný. Podporuje

mě také město ze svých dotačních programů. Pomáhají i jiní menší sponzoři, jejichž podpory si rovněž nesmírně vážím. Velké společnosti ale takové dobré skutky příliš často nedělají, přitom by si to právě ony mohly spíše dovolit. Když mi peníze od sponzorů nestačí, musím o to víc masírovat. Nezapomenutelným okamžikem pro mě byl finanční dar Nadace THE KELLNER FAMILY FOUNDATION v hodnotě čtyřiceti osmi tisíc korun za letenku na sportovní utkání do zahraničí. Byl jsem opravdu překvapen, když mi zavolali a pomoc nabídli.

Jaké máte zkušenosti s dobou „covid“?

Covid jako takový jsem neprodělal, ale prodělal jsem s ním málem i kalhoty. Neměl jsem nárok na kompenzaci služeb díky tomu, že jsem členem zastupitelstva a jedním z radních v Šumperku. Teď si možná říkáte, že co bych ještě díky těmto funkcím nechtěl? Ale odměna za ně je v řádu malých tisíců korun, takže rozhodně nepokryla mé

ztráty. Zastupitelem města jsem druhým obdobím a radním jsem dva roky. V „politice“ působím už šestnáct let. Kdysi mě k ní přivedl Ivo Vykydal. Bavi mě to, ale někdy je mi z toho, díky zbytečným hádkám a urážkám, také smutno.

S jakými překážkami se nejčastěji setkáváte v běžném životě?

Je vidět, že se podmínky pro hendikepované trvale zlepšují. Bohužel některé věci nejdou tak rychle, jak bychom si představovali. Třeba místní pošta není bezbariérová, funguje pouze na zvoněk. Bezbariérová není ani řada jiných institucí. Také vnímání lidí v našem okolí není vždy pozitivní. Dostal jsem se i do situace, kdy jsem jel po chodníku a mladí kluci zezadu pokřikovali, že jim v cestě zavazí nějaký kripl. Pustil jsem je před sebe a rázně jim vysvětlil, že na vozíku nejsem díky vlastnímu zavinění. Zůstali na mě hledět, bylo jim očividně trapné, říkali, že to tak nemysleli a odpochovali pryč. To je ale spíše výjimka,

přístup většiny lidí k nám je naprosto vstřícný. Někdy v dobré vůli až moc. Hendikepování nemají rádi hulvátství, ale ani příliš soucitné chování. Dokážeme si ze sebe dělat i legraci. Mám jednoho kamaráda, který je zcela slepý a o své slepotě často žertuje. Jednou, když se svým psem vylezl na kopec, jsem se ho zeptal: „To jsou výhledy, co?“ A on mi odpověděl, že jsou, ale že to má trochu v mlze. Když mi někdo chce horlivě pomoci s nakládáním vozíku do auta nebo v jiné situaci, jsem z toho spíš nešťastný než nadšený. Protože já sám jsem schopen od odemknutí auta vyrazit do třiceti vteřin na cestu. Tak dokonale to mám za ty roky natrénováno. Pokud chce hendikepovaným někdo pomoci, je důležité se nejdříve zeptat, než se do něčeho hned pouštět. Jinak nás to může spíše vyvést z míry.

Magazín Nemocnice Šumperk

č. 15, srpen/září 2021

Foto Šumperský deník

8. ročník tradičního běhu na Severomoravskou chatu aneb „Vrchní, prchní“

...se uskutečnil dne 13. listopadu 2021 a zúčastnilo se ho celkem 34 běžců, což je oproti prvnímu ročníku, s počtem účastníků 2, ohromný pokrok. Trasa vedla klasicky z Vysokého Potoka na Severomoravskou chatu, a to v délce 6 km a s převýšením okolo 300 metrů.

Zdolání tohoto tradičně netradičního závodu bylo možno téměř jakkoliv - ať už jste běželi, klusali či trasu pojali jako procházku s dětmi nebo psem, tak nakonec jsme se všichni úspěšně potkali v cíli na „Severce“. Zde se pečlivě zapsaly časy a umístění, osvěžili jsme se pivíčkem, kofolou či zahřáli čajem a jeli zpět na start - na Rybářskou baštu na Vysokém Potoku. Připraven pro nás byl oběd, který si všichni dali s chutí - pořádný řízek.

Letos z důvodu většího počtu závodníků byly vyhlášeny 3 kategorie a jejich vítěze máme zde:

1. místo muži - Tomáš Smolicha s časem 32:49.
1. místo ženy - Simona Válková s časem: 40:32.
1. místo děti - Majda Čechová a Emma Stará s časem: 49:23.

Tradiční Putovní Běžec - pro posledního závodníka - zůstal na další rok v péči stejného majitele - tým Toma Brůny.

Závod se velmi povedl, panovala skvělá zábava, bylo nachystané skvělé pohoštění a všichni se těšíme na další ročník.

Velký dík patří všem závodníkům, pořadatelům a všem sponzorům (obec Malá Morava, Karel Svoboda, Pavel Morong, Ing. Eda Urbášek,

Walter Köhler, Kamil Grežo, Jan Šiko, Jarda Ceh, Ivona Krellerová a Rybářská bašta Vysoký Potok - manželé Myškoví.)

Jan Krejčí

**Chcete také
přispívat do Devítky?
Naše adresa je:
devitkamm@seznam.cz**

Akce století

Všechno to začalo na jaře roku 2020, kdy jsme po zimě měli nejhorší hřiště, nebo spíše pole v okrese. Suché roky a jezevec nadělali obrovské škody. Začalo to být nejen esteticky nevhodné, ale začalo to být nebezpečné i pro naše zdraví. Pomocí karisítě a podkopáním celého obvodu plotu (cca 300 m) jsme zamezili jezevci vstup na hřiště, avšak dostatečné množství vody pro trávník jsme neměli.

Vzhledem k tomu, že využití obecního vodovodu bylo zamítnuto, museli jsme si poradit jinak. Je pravdou, že při prvním představení mého plánu jsem byl označován za blázná, avšak teď s odstupem skoro dvou let jsem na všechny nesmírně pyšný, neboť výsledkem nejen nás hráčů, ale zejména fanoušků a sponzorů dnes máme zavlažovací síť na hřišti v Podlesí a důstojné hřiště pro zápasy. Dovolte, abych tímto příspěvkem shrnul, co vše bylo třeba udělat a poděkoval jménem Sokolu Malá Morava z. s. za pomoc.

Protože se jednalo pro nás, jako klub finančně nespílitelný úkol, rád bych poděkoval zejména panu Köhlerovi a společnosti Farma Morava s. r. o. za sponzorský dar a poskytnutou techniku.

Dále bychom rádi poděkovali panu Milanu Kremlerovi, který spolu s Jaroslavem Cehem poskytl těžké stroje a věnovali nespočet hodin do příprav samotné akce.

Výkopové práce se svými stroji zadarmo pro spolek vykonali Jaroslav Kročil st., Lukáš Ceh, Roman Turčák a dokončovací práce Roman Köhler.

Bezvadnou instalátorskou činnost a ochotu pomoci v jakýkoliv den pro nás odvedl Pavel Lučan. Za poradenskou činnost děkuji také Lukášovi a Karlovi Adamcovi z Dolní Moravy.

Energetickou podporu nám zajišťoval dnes již bohužel zesnulý pan Jaroslav Urban, který patřil k našim nejvěrnějším fanouškům, kteří pro oddíl udělali neskutečně moc. S láskou vzpomínáme a jsem rád, že mohl na vlastní oči na konci vidět, že zavlažujeme a nebyl to pouze sen.

Samotné akce se účastnilo také více než 15 hráčů mužstva, kteří ve svém volnu popadli lopaty a nesmírně pomohli dokončit tento projekt.

Nesmíme zapomenout ani na naše fanoušky, kteří na plánovanou brigádu dorazili pomoci, a my jsme jejich dlužníky: Jarda Vašek, Lukáš Hercig, Laďa Ščambura, Ing. Ondřej Ceh.

Děkujeme také všem, kteří poskytli finanční, či materiální podporu při této akci století: Ivona Kremlerová (Arrivaranch), Petr Chromek, Dita Benešová a Luboš Makáň (KAVOPLYN s.r.o.).

Kdybychom spočítali osoby, které se podílely na projektu zavlažování hřiště v Podlesí, nejspíše bychom napočítali téměř 30 osob. Třicet osob, zejména z obce Malá Morava a okolí, které jsou našimi fanoušky, či samotnými hráči. Třicet osob, které ve svém osobním volnu a hlavně zadarmo pomohlo nám fotbalistům splnit sen, který však byl nevyhnutelný pro potřeby rozvoje klubu. Ještě jednou děkujeme!

Pevně věřím, že jsem na nikoho nezapomněl, pokud ano, předem se omlouvám.

V současné době již hrajeme na hřišti, které se nedá srovnat se stavem před dvěma roky. Myslím, že můžeme být všichni hrdí na to, jak z oddílu, který měl věkový průměr 35 let, a všichni mu předpovídali zánik, se stává mužstvo, které za svou bojovnost a výrazné omlazení chválí i trenéři Šumperka. Jsme rádi, že na fotbal chodí více a více

lidí, jsme na tom každým rokem lépe ekonomicky, herně a také rozvojem zázemí klubu.

Letos jsme dokončili také zvýšení oplocení, od obce Malá Morava získali nový traktůrek a naplno začali hnojit a pravidelně zavlažovat hřiště. Pevně věřím, že naši snahu a hodiny věnované údržbě a zlepšení našeho pažitů oceňujete a v příštích letech se nebude opakovat incident letošních Malomoravských slavností, kdy na hřišti týden stálo nejen pódium, lavice, ale také gril a na hřišti vypálené metrové kolo pod grilem! Víme, že tato akce je nejen pro naši obec, občany, ale také pro nás, jako klub nesmírně důležitá. Na druhou stranu je nutné zamezit, či alespoň snížit rizika nenávratného poničení trávníku.

Nyní je ta chvíle, kdy můžeme být po právu pyšní na to, co jsme vybudovali. To co ostatní

mužstva vybudovala za miliony, nám se podařilo za zlomek ceny, a to vše díky Vám! Kde je vůle, tam je i cesta a partu nejen v našem týmu, ale také kolem fotbalu v naší obci by nám mohl a také závidí nejedno mužstvo! Děkujeme!

Dovolte, abych jménem Sokolu Malá Morava z. s. Vám všem i přes těžké covid období popřál krásné Vánoce, hodně štěstí a zdraví do nového roku 2022. Pevně věřím, že nám bude umožněno trénovat v tělocvičně, abychom Vám na jaře při běhání za kulatým nesmyslem dělali ještě větší radost a vy mohli na naše zápasy chodit na pivo a klobásku bez omezení. Děkujeme.

Za Sokol Malá Morava z. s.

Bc. Petr Ceh

Akce „Z“ aneb práce Sokolíkům nesmrdí!

Kluziště na Podlesí

S výborným nápadem jak využít jízďárnu pro koně na Podlesí přišel Lukáš Hercig - a to přetvořit ji na kluziště. Plocha to je dostatečně velká a svými rozměry se může téměř rovnat klasickému hokejovému hřišti.

Ze sněhu se vytvořily mantinely a do vzniklého oválu se začala napouštět voda. Mrazivé teploty v těchto dnech jsou ideální, a tak doufáme, že si na Podlesí co nejdříve pěkně zabruslíme.

Jan Krejčí

Sokol Malá Morava zhodnotil svou letošní činnost

V prostorách obecního úřadu proběhlo 20. 11. 2021 shromáždění členů Sokola Malá Morava z. s.

Jednání zahájil sekretář Tomáš Jurka, přivítal přítomné hosty i členy, seznámil s krátkým programem schůze. Následně vyzval předsedu Rostislava Noska, aby seznámil přítomné o hospodaření spolku.

Předseda svou řeč zahájil rozbořem finančních příjmů a výdajů. V letošním roce bylo pro spolek velmi příhodné, že se opět podařilo uspořádat turnaj v malé kopané Holba Cup, stejně jako obecní Malomoravské slavnosti. Obě akce se významnou měrou podílí na finanční schopnosti našeho spolku. I přes různá omezení spojená s koronavirem, členové ani letos nezaháleli. Dokončovalo a vylepšovalo se zavlažování, na straně střídaček bylo zvýšeno oplocení instalací záchytných sítí, které pomohou omezit zakopnutí míče.

Obrovské díky patří obecnímu zastupitelstvu, které našemu Spolku schválilo, mimo každoroční dotaci na provoz, i dar v podobě zbrusu nového traktúru s příslušenstvím – ten původní již bohužel dosloužil. Dotaci, která byla využita na ceny do turnaje Holba Cup, jsme tento rok obdrželi také od Olomouckého kraje a dotaci od České unie sportu jsme financovali již zmíněnou instalací záchytných sítí. V neposlední řadě předseda poděkoval také ostatním sponzorům, kteří se svým přičiněním podílí na úspěšných akcích, ať již formou darů do tombol či příspěvku na provoz.

Předseda dále v krátkosti shrnul uplynulou podzimní sezónu, kterou Sokol zakončil na 5. místě z 8, avšak tým Libiny „B“ na místě třetím má pouze o jeden bod více. Postup do vyšších pater tabulky tak vůbec není nereálný.

Zmínil, že ač se jarní část minulého ročníku oficiálně nehrála, podařilo se sehrát 5 přátelských utkání s týmy z okolí. Nový ročník 2021/22 však na podzim už odstartován byl a sehráli jsme v něm celkem 10 utkání se ziskem 13 bodů a celkovým skóre 19 vstřelených a 23 obdržených branek. Střelcem podzimu se v Sokolu stal Čestmír Jaroš. Jeho 7 zásahů pak stačilo na celkovou 4. příčku v tabulce střelců celé skupiny.

Po tomto shrnutí se slova ujal trenér Sokolu Jaroslav Kročil, který vyzdvihl účast na jednotlivých zápasech, jež byla vzorová a dala vale minulosti, kdy se tým scházel sotva v jedenácti. I přes tento fakt apeloval na dochvilnost, která je zvláště u domácích zápasů tristní, a nejsou výjimkou příjezdy pár minut před oficiálním začátkem zápasu. K tomuto dodal sekretář Tomáš Jurka, že nedochvilnost by v krajním případě mohla skončit i finančním postihem ze strany OFS, v nejzazším případě dokonce kontumacím utkání pro nedostatek hráčů.

Umístění na 5. místě se ztrátou 1 bodu na příčku třetí sice není špatné, ale právě tento jednobodový rozdíl spíše mrzí. Příčinu vidí v celkové fyzické hráčů, kdy je vidět, že v druhých poločasích již ubývají síly. Je proto potřeba zpracovat především na tomto problému. Vzpomněl také účast na halovém turnaji v Červené Vodě (viz ilustrační foto) a zhodnotil, že hra

tohoto formátu je mimo možnosti našeho týmu a z tohoto důvodu se nebudeme účastnit plánované zimní ligy. V závěru svého příspěvku navrhl, abychom se zúčastnili Šumperského poháru, určeného pro týmy OP a II. třídy, který se letos odehraje před začátkem jarní části. Startovné na turnaj je sice 1 000 Kč, ale v poplatku je zahrnuta platba rozhodčím, pronájem umělé trávy. Navíc, pokud se stane, že tým vypadne už v předkole, bude mu poplatek za start vrácen v plné výši. V případě postupu do základní skupiny jsou zaručena 3 utkání, což by sloužilo jako výborná příprava.

Na konec se slova ujal kapitán Michal Gronych, který taktéž poděkoval hráčům za účast na zápasech podzimní části a vyzdvihl týmového ducha, který se podařilo mezi hráče zakořenit.

Po těchto slovech předseda ukončil oficiální část schůze a vyzval přítomné k diskuzi.

V diskuzi se slova ujal Čestmír Jaroš a přednesl téma Velikonoční zábavy. K tomuto předseda řekl, že v pořádání nikomu bránit nebude, ale že se již pořadatelství účastnit nehodlá. Po mnoha letech, kdy zábavy pořizoval prakticky sám, už nemá sil ani chuti se do další pouštět, zvláště když účast v posledních letech rapidně klesá a po půlnoci už prakticky není pro koho hrát, jelikož se s vyhlášením tomboly sál vyprázdní.

Závěrem předseda ještě jednou poděkoval přítomným hostům a členům za účast a schůzi oficiálně ukončil.

Tomáš Jurka

Na jaře z 5. místa

Oba poslední podzimní zápasy měli naši fotbalisté dobře rozehrané, selhala však koncovka. Nebrali z utkání s Jedlím a Brničkem ani bod, a tak nakonec „přezimují“ na 5. místě tabulky III. třídy okresního přeboru - skupiny A.

Sokol Jedlí - Malá Morava 2:1 (poločas 0:1+ penalty 4:2). Hrál se v neděli 17. 10. od 14:30 hod, 50 diváků.

Malá Morava - Sokol Brničko 1:3 (poločas 1:0). Hrál se v sobotu 23. 10. od 14:30 hod., 25 diváků.

Tabulka po podzimní části:

1. FK Šumperk B	10	10	0	0	58:9	30
2. Tatra Písařov	10	7	0	3	24:21	21
3. TJ Libina B	10	5	0	5	24:26	14
4. FK Hanušovice	10	5	0	5	21:32	14
5. Malá Morava	10	4	0	6	19:23	13
6. Sokol Brničko	10	4	0	6	18:30	13
7. Sokol Jedlí	10	3	0	7	19:28	8
8. FC Rovensko	10	2	0	8	17:31	7